

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIAŃSKI**

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3 po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.
Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy
Kasa czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 776-70.
DYREKCJA — tel. 720-13.
ADMINISTRACJA — tel. 313-80.
DRUKARNIA — tel. 773-43.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. 175

CENA NUMERU 20 GROSZY

Na „f i n i s z u”

Od osoby, związanej ściśle przez szereg lat z państwową polityką gospodarczą, otrzymujemy artykuł, na który zwracamy uwagę naszych czytelników i opinii publicznej; Red.

Gdy rok budżetowy 1930/31 zamknięty został stosunkowo skromną cyfrą deficytu, wynoszącą okragło 50 milionów zł., to rok 1931/32 (od 1 kwietnia 1931 do 31 marca 1932), według oświadczenia, złożonego prasie przez p. ministra Jana Piłsudskiego, przynosi już około 200 milionów zł. deficytu.

Tak znaczna przewyżka wydatków państwowych nad dochodami pochodzi z przyczyn systematycznego kurczenia się strony przychodowej budżetu. Jeżeli porównamy bowiem wyniki r. 1929/30 i ostatniego roku budżetowego 1931/32, to stwierdzamy spadek dochodów, wynoszący okragło 800 milionów, co stanowi 26% w okresie dwóch lat.

Przy najbardziej wszakże optymistycznych przewidywaniach budżet uchwalony przez sejmową większość „sanacyjną” (2,450 milj. zł.) winien być uznany za deficytowy w granicach nie niżej 500 milj. zł.

W świetle powyższych cyfr uwiadczenia się jaskrawo elementarna prawda, że dochody państwowe zależą nie tyle od wysokości stawek podatkowych, ile od ogólnego stanu ekonomicznego kraju.

Ta prawda, niestety, została przez nasze czynniki kierownicze zapoznana do takiego stopnia, że w czasie ostatniej sesji budżetowej obecny minister skarbu nie tylko nie wystąpił z żadnym programem gospodarczym, lecz pominął nawet kwestie krwizy gospodarczej.

poważniejszego efektu i nie mogą żadną miarą wypełnić rosnącej wciąż dziury w budżecie państwowym.

nasz do tych czasów i do tych ofiar, których wymaga krytyczna sytuacja gospodarcza, jak owo panowie z 1912 r.”

Śmiemy twierdzić, że zarzut p. Sławka skierowany został pod niewłaściwym adresem. We współczesnych państwach bowiem ofiarności obywateli, gdy chodzi o finanse państwowe, znajduje swoje kryterium w wywiązywaniu się z obowiązków podatkowych. Otóż społeczeństwo wywiązywało się z obowiązków w okresie dobrej, a także i tylko znośnej konjunktury, o tyle dobrze, że po pokryciu trzymiliardowych budżetów Rząd miał możność osiągnięcia pokaznych nadwyżek kasowych. Jeżeli dzisiaj, w rezultacie długotrwałego kryzysu, wpływy skarbowe — mimo masowych licytacji — nie dopisują, to apel do ofiarności społeczeństwa trafia w próżnię.

Zdolność płatnicza ogółu ludności jest do cna wyczerpana, a zatem bezcelowym jest odwoływanie się do sumienia obywatelskiego szerokich rzesz, które staczają się coraz szybciej na dno nędzy. Stoją one wobec szalejącego kryzysu bezbronnie i pozbawione jakiegokolwiek racjonalnej opieki ze strony władzy państwowej.

Społeczeństwo nie rozumie apelu p. Sławka, jak nie rozumie uporzycowego milczenia p. Prystora.

Ze swej strony opinia publiczna nie żąda od czynników, obecnie Polską rządzących, żadnych „ofiarności”; domaga się jedynie pozytywnego planu i konkretnych czynów.

Nikt nie żąda też „ofiarności” od popierających Rząd i wzajemnie przezeń popieranych karteli. Jeżeli jednak 99% ludności woła o poskromienie nadmiernych apetytów tuczających się na chorym organizmie narodowym jednostek, to, doprawdy, tak elemen-

tarna sprawiedliwość społeczną, jak i najżywniejsze interesy państwowe dyktują konieczność zmiany obecnego systemu rządzenia.

Na tle rządowej polityki biernego wyczekiwania apel p. Sławka wywołał jedynie wrażenie, że przywódca „sanacyjni” tracą wiarę we własne siły.

Wogóle od pewnego czasu w obozie rządzącym przybierają na sile nastroje minorowe i przemówienie p. Sławka nie zawiera już w sobie żadnej nuty radosnej.

Co za różnica w porównaniu z beztroskim wigorem, jaki panował jeszcze przed rokiem! Gdy wówczas po „zwycięskich” wyborach słyszeliśmy wciąż radosne nawoływania do „wysciugu pracy”, to dzisiaj, gdy „sanacja” znalazła się na finiszu, o żadnych wysciugach się już nie mówi.

WYŚCIG SIĘ NIE UDAŁ!
Zrozumiała to już dawno opinia publiczna i, nie zważając na hałaśliwą reklamę, nie łączy żadnych nadziei z drugą konferencją b. premierów, jak nie przywiązywała tej wagi do pierwszej.

WYŚCIG SIĘ NIE UDAŁ!
Nemo.

„Narada gospodarcza” w sali Senatu

Dzisiaj ma obradować w sali Senatu Zjazd Izby przemysłowo-handlowych, organizacji rolniczych oraz Izby rzemieślniczych. Część Prasy „sanacyjnej” usiłuje nadać temu Zjazdowi jakiś charakter specjalnie uroczysty, obdarza go nazwą

„parlamentu gospodarczego” i t. p. Istotnie, koła rządowe także idą w tym kierunku uroczystym. Na Zjazd ma przybyć Prezydent Rzeczypospolitej, uczestniczyć w nim będzie Rząd w komplecie.

Faktycznie Zjazd sprowadzi się — według wszelkich danych — do uprzemych utyskiwań

t. zw. sfer gospodarczych i do równie uprzemych oświadczeń ze strony Rządu, że takowy posiada „całkowitą dobrą wolę”.

„Pracownicy” żywiły B.B.W.R. — pomimo usiłowań staraj — zaproszeń na Zjazd nie otrzymały.

Napisaliśmy przed chwilą, że na Zjazd przybędzie „Rząd w komplecie”. Nie jest to dokładne określenie, ponieważ udział p. ministra spraw wojskowych, Piłsudskiego, nie jest przewidziany.

Gdyby ktoś chciał przypisywać wielkie znaczenie dzisiejszej „imprezie gospodarczej”, — popełniłby grubą przesadę.

Obniżka płac na Pomorzu wynosić ma od 5 do 10 proc.

Jak wiadomo, pracodawcy w przemyśle i handlu ziem północno-zachodnich zażądali 20% obniżki płac, co organizacje robotnicze kategorycznie odrzuciły, domagając się utrzymania dotychczasowych płac.

W wyniku konferencji w Okręgowym Inspektoracie Pracy w Bydgoszczy doszło ostatecznie do załatwienia konfliktu. W najbliższych dniach ma być podpisana nowa umowa zbiorowa, na podstawie której płace w przemyśle i handlu ziem północno-zachodnich obniżone zostaną o 5%, a w przemyśle ceramicznym, tartakach i fabrykach maszyn — o 10%.

„Konferencja premierów” bez udziału marsz. Piłsudskiego

Wczoraj odbyła się na Zamku pod przewodnictwem p. Prezydenta Rzeczypospolitej t. zw.

konferencja premierów z udziałem pp. Bartla, Prystora, Sławka i Świątalskiego, ale

bez udziału p. marsz. Piłsudskiego.

Nieobecność p. marsz. Piłsudskiego stanowi niespodziankę dla prowincjonalnej i sensacyjnej prasy „sanacyjnej”, która od kilku dni zapowiadała

„wielkie decyzje” w wyniku „konferencji” podkreślając kilkakrotnie, że odroczone jej termin w oczekiwaniu na powrót marsz. Piłsudskiego. Stopień „poinformowania” pism „sanacyjnych” o zamiarach „czynników miarodajnych” wygląda, jak widzimy, dość... drastycznie. Wczorajszy „Kurier Czerwony” daje do zrozumienia, że p. marsz. Piłsudski nie przybył na Zamek z tego względu, iż nie uczestniczył w naradzie poprzedniej w Spale. Pp. Zawadzki i Jan Piłsudski nie byli, jak twierdzi „Kurier Czerwony”, zaproszeni na konferencję.

Przypuszczając wolno, że p. marsz. Piłsudski zachowuje dla siebie rolę — powiedzmy —

„super-arbitra”, nie chce zatem występować na konferencji na „równym stopniu” z pp. Sławkiem, Bartlem, Świątalskim i Prystorem.

Co się tyczy „sensacji” na temat, z ktm rozmawiał w Krakowie p. Bartel i gdzie zamieszkał w Warszawie, — nie powtarzamy ich, bo sadzimy, że to jest sprawa zupełnie prywatna p. prof. Bartla.

Jest rzeczą charakterystyczną, że „Gazeta Polska” wogóle nie wspomina o „konferencji premierów”. Widocznie t. zw. pułkownicy nie pochwalają takich źródełnych rzeczy.

Jednocześnie nowe podatki — przy zanikającej systematycznie sile płatniczej ludności — z natury rzeczy nie mogą dać

Konferencja pierwsza znalazła swój epilog w przemówieniu p. Sławka na „ad hoc” zwołanym specjalnym posiedzeniu Klubu BBWR. Naprawdę jednak szukalibyśmy w tej enuncjacji jakiegokolwiek wskazań programowych. Najbardziej istotną częścią przemówienia p. Sławka zawierała apel do ofiarności społeczeństwa. Przytaczamy ostatni ustęp:

„Dzisiejsza sytuacja wymaga od nas wielkich ofiar. Kryzys jest wojną gospodarczą, wymagającą wielkich ofiar, jak każda wojna. Chodzi o to, żebyśmy się nie wstydzili; w przyszłości za stosunek

Pierwszy Maj w Warszawie

Program obchodu

O godz. 8 rano ZBIÓRKA dzielnic P. P. S. i klasowych związków zawodowych:

- 1) „SRÓDMIEŚCIE” — przy ul. Wareckiej 7;
- 2) „STARÓWKA” — przy ul. Długiej 19;
- 3) „POWIŚLE” — przy ul. Czerwonego Krzyża 20;
- 4) „CZERNIAKÓW” — przy ul. Nowosieleckiej 1;

- 5) „MOKOTÓW” — przy ul. Chocimskiej 23;
- 6) „OCHOTA” — przy ul. Przemyskiej 18;
- 7) „WOLA” — przy ul. Wolskiej 44;
- 8) „JEROZOLIMA” — przy ul. Leszno 53;
- 9) „POWAZKI” — przy ul. Dzielnej 95;
- 10) „MARYMONT” — przy ul. Plac Wilsona;
- 11) „PRAGA” — przy ul. Targowej 44;

12) „NOWE BRUDNO” — przy ul. Siedzibnej 5.

ZBIÓRKA CENTRALNA odbędzie się o g. 11 r. na PLACU GRZYBOWSKIM; stamtąd ruszy pochód ulicami Warszawy.

O g. 2 pp. odbędzie się AKADEMJA 1-MAJOWA w sali teatru „ATENEUM” przy ul. Czerwonego Krzyża 20.

W. O. K. R. P. P. S.
RADA ZAWODOWA M. WARSZAWY.

Rozruchy głodowe w Żyrardowie

(Telefonem od naszego korespondenta)

Bezrobotni robotnicy Żyrardowa od dłuższego czasu pozbawieni są jakiegokolwiek pomocy; codziennie przeto zbierają się przed Magistratem i miejscowym P. U. P. P. domagając się PRACY I CHLEBA, oraz DORAŻNYCH zapomóg.

Wczoraj, podobnie, jak i w dniach poprzednich przed magistrat przybyli bezrobotni. Przed magistratem zgromadzony był już silny oddział policji, który szpalerem otaczał gmach. Robotnicy zaczęli domagać się pracy i chleba. W pewnym momencie na stojące szeregi

policji zaczął naciskać tłum, na czele którego znajdowały się kobiety z dziećmi. Policja przystąpiła do rozpraszania demonstrantów. Ponieważ siły policyjne, zgromadzone przed magistratem nie mogły uporać się z tłumem, wezwana została na pomoc policja konna, która w sile kilkunastu jeźdźców, PO GDZINNEJ NIEPRZERWANEJ SZARŻY, przywróciła spokój.

W czasie rozpraszania tłumy policja aresztowała kilkanaście osób, z których kilka wzburzony tłum odbił, obrzucając jednocześnie policję kamieniami.

Tłum zaatakował następnie komisariat policji, dokąd przeprowadzono część aresztowanych. Usiłowania uwolnienia aresztowanych nie odniosły skutku, gdyż na odsiecz obłożonej policji przybyła szturmowa kompania policyjna w hełmach oraz oddział policji konnej, która po dłuższej akcji rozproszyła demonstrantów.

Przez cały dzień po zajęciach krążyły po mieście liczne oddziały uzbrojonej w karabiny policji.

W mieście panuje ogromne wzburzenie i rozgoryczenie.

Sędzia Demant przeciwko „Robotnikowi”

W Sądzie Apelacyjnym rozpatrywano wczoraj głośną sprawę p. Demanta, sędziego śledczego w sprawie brzeskiej przeciwko redaktorowi odpowiedzialnemu „Robotnika” tow. Stefanowskiemu. „Robotnik” ogłosił w swoim czasie notatkę p. t. „Historja p. Demanta”, w której stwierdzono, iż p. Demant w latach 1918 — 20, przed powrotem do Polski był w Kazaniu komisarzem bolszewickim, przyjął się do komisarza do spraw polskich Leszczyńskiego i za pożyczony od tegoż Leszczyńskiego pieniądze przybył do Polski.

„Robotnik” stwierdził przytem, iż na skutek wiadomości dotyczących przeszłości sędziego Demanta, było przez ministerjum sprawiedliwości wszczęte dochodzenie w tej sprawie — które zakończyło się oddaniem w ręce p. Demanta śledztwa w sprawie brzeskiej. Notatka w „Robotniku” została skoniwokowana.

Sąd Okręgowy skazał był tow. red. Stefanowskiego na 6 mies. więzienia za zniesławienie sędziego Demanta. Sprawa znajdowała się już raz w Sądzie Apelacyjnym, jednakiż uległa odroczeniu dla powołania świadków obrońcy: adw. Konica i wicedziekana Rady Adwokackiej adw. Nagórskiego.

Wniosek obrony o powołanie na świadków b. wicebrzeskich Sąd pozostawił bez uwzględnienia.

Św. adw. Konic Stanisław na pytanie adw. Śmiarowskiego, dotyczące charakteru instytucji w której pracował w Kazaniu p. Demant — stwierdził iż Pan Demant był zastępcą i podwładnym Łutowicza komisarza do spraw polskich w Kazaniu, który podlegał komisarzowi głównemu do spraw polskich Leszczyńskiemu. Komisarz do spraw polskich znajdujący się pod kierownictwem p. Leszczyńskiego podlegał z kolei komisarzowi do spraw narodowościowych, którym kierował wtedy Stalin. Ze słów świadka jasno wynika, iż komisarz w którym pracował p. Demant był sowieckim urzędem państwowym.

Adw. Konic stwierdził również, iż w tym czasie od r. 1918 znajdował się w Sowietach polskie oficjalne przedstawicielstwo — przedstawicielstwo Rady Regencyjnej, kierowanej przez adw. Lednickiego, które było wrogo traktowane przez komisarzów do spraw polskich; w wypadkach aresztowań Polaków interwenjowało przedstawicielstwo Rady Regencyjnej nie w komisariacie do spraw polskich, lecz w władz naczelnych lub — w poselstwie niemieckim.

Adw. tow. Benkiel: czy Leszczyński był władzą Łutowicza?

Św. Konic: tak.

Adw. Benkiel: a Łutowicz był władzą Demanta?

Św. Konic: tak.

Adw. Benkiel: czy byli w Kazaniu instytucje prywatne polskie?

Św. Konic: tak, Macierz Szkoła, Towarzystwo Dobroczyńców, Komitet Obywatelski pomocy ofiarom wojny. Komisarz odnosił się do nich wrogo.

**

O godz. 7,30 wiecz. zapadł wyrok. Sąd Apelacyjny zatwierdził wyrok Sądu Okręgowego, skazujący tow. Stefanowskiego na 6 miesięcy więzienia.

Obniżka płac pracowników samorządowych

Agencja „Miasto” donosi, że Min. Spraw Wewnętrznych opracowało rozporządzenie, które rozesłane zostanie do samorządów w pierwszych dniach maja, w sprawie zrównania płac pracowników samorządowych z płacami pracowników państwowych.

Okólnik ten przewiduje również natychmiastowe obniżenie poborów członków magistratów.

W stosunku do pracowników administracyjnych, obniżka płac, czyli t. zw. „zrównanie” przeprowadzona zostanie z dn. 1 lipca, w drodze trzymiesięcznego wymówienia dotychczas obowiązujących warunków płacy.

Sąd Najwyższy odrzucił protesty wyborcze z okr. Nr. 11

Sąd Najwyższy rozpatrywał wczoraj protesty wyborcze listy nr. 7 z okręgu nr. 11 (Łowicz).

Protesty dotyczyły nadużyć wyborczych, oraz skreślenia ob. Czapskiego z listy kandydatów.

Z ramienia listy nr. 7 stawał adw. Hofmaki — Ostrowski. Sąd protesty odrzucił.

Pochód faszystów w Niemczech

W niedzielę ubiegłą odbyły się więc wybory do Sejmów pięciu krajów Rzeszy Niemieckiej. 85% wyborców całej Rzeszy miało głos. Jakże wypadło to głosowanie?

Trzeba spojrzeć prawdzie w oczy i stwierdzić, że wypadło fatalnie. Hitlerizm, ta najbardziej zdziczała i bestjańska forma faszystów, poczynił zatrważające postępy. Cały świat zdu miał się, gdy w wyborach do parlamentu Rzeszy we wrześniu 1930 r. hitlerowcy zdobyli sto z górą mandatów i stali się najsilniejszą — po socjalistach — frakcją parlamentu. Lecz oto minęło niewiele ponad 1½ roku i liczba hitlerowców — podwoiła się! Oto cyfry: w Prusiech hitlerowcy otrzymali w r. 1930 (w okrągłych cyfrach): 3.960.000 głosów, ub. niedzielę zaś — 8 milionów; w Bawarii 670 tysięcy i 1.270 tys., w Wirtembergii 128 tys. i 328 tys., w Anhalcie 43 tys. i 89 tys., w Hamburgu 144 tys. i 233 tys.;

Cyfry te mówią same za siebie. Świadczą one o stałym, nieprzerwanym pochodzie hitleryzmu, który ma dzisiaj najwięcej zwolenników w Niemczech. Czyim kosztem urosli hitlerowcy? Przedewszystkiem kosztem dawnej prawicy. Nacjonalści z pod znaku Hugenbergą wszędzie tracą na rzecz Hitlera. Umiarkowani nacjonalści, t. zw. niemiecka partja ludowa (stronnictwo Stresemanna), zostali zupełnie zdziesiątkowani pod obuchem hitleryzmu. Ale faktem jest, że hitlerowców zasilały wszystkie sfery społeczeństwa niemieckiego, nie wyłączając tych grup i elementów, które, nie należąc do partji socjalistycznej, jednakże popierały ją w wyborach. Inaczej trudno wytłumaczyć

spadek głosów socjalistycznych z ub. niedzieli we wszystkich 5 krajach.

I to jest najbardziej niepokojące w tej „afery hitlerowskiej”. Mamy tu do czynienia jakby z nagminnym obłędem, z hipnozą, pociągając jednemu swym zbójcekim tupetem i awanturczyczą innych — krańcowym nacjonalizmem i „rasowością”, jeszcze innych swem nastawieniem na „katastrofę”. Zwycięstwo hitleryzmu świadczy w każdym razie, iż organizm Niemiec jest nawskroś chory.

Niektórzy pocieszają się, że od ostatnich wyborów na prezydenta Rzeszy hitleryzm nie wykazał postępów. To jest prawda, ale mała stąd pociecha, ponieważ od wyborów tych dzieł nas bardzo krótki czas, a pozatem jeżeli już ma być mowa o jakichś zmianach za ten krótki okres czasu, to należałoby oczekiwać raczej zmian na niekorzyść Hitlera. To w tym czasie ujawniono haniebne dokumenty o zamachach i zdradzie stanu, to na podstawie tych dokumentów rozwiązano bojówki hitlerowskie. Jeżeli mimo to wszystko odniósł tak wielkie zwycięstwo, to świadczy to o żywotności ruchu hitlerowskiego, łamiącego największe tamy i przeszkody. Warto przytem dodać że w wyborach na prezydenta wchodziła w grę osoba Hindenburga, który niewątpliwie odciągnął wiele głosów od Hitlera. W ub. niedzielę Hitler skupił tyleż głosów, nie mając przeciw sobie Hindenburga.

Zapewne: hitlerowcy nie uzyskali nigdzie większości, a jeśli idzie o Prusy, to nie mają jej razem z nacjonalistami Hugenbergą i drobnymi grupkami prawicowymi. Narazie więc pozostanie u władzy rząd Brauna — Se-

vinga. Ale czy rząd ten długo się utrzyma, mając przeciw sobie większość nacjonalistyczno — hitlerowsko-komunistyczną? Czy członkowie gabinetu, oprócz dwóch socjalistów, wytrwają w walce? Czy Hitler nie będzie dążył do uzyskania poparcia z pośród centrum i czy centrum temu się oprze na dłuższą metę? Czy zwycięstwo Hitlera nie wpłynie na zmianę taktyki Brüninga, który i dotychczas bynajmniej nie odznaczał się odważą i zdecydowaniem w walce z hitleryzmem?

A gdyby nawet przypuścić, że zwycięstwo Hitlera nie pociągnie za sobą zmian — a przynajmniej rychłych zmian — w charakterze rządów, to przecież napewno wniesie do życia politycznego Niemiec, a przedewszystkiem — Prus, tyle nowego materiału palnego, że o spokojnym rozwoju niepodobna myśleć.

Niebezpieczeństwo hitleryzmu wykracza już teraz daleko poza granice Niemiec. Może ono się odbić już na wyborach francuskich w dniu 1 maja. Odbije się napewno w postawie państw europejskich w sprawie rozbrojenia.

Czy demokracja niemiecka, czy Socjalizm niemiecki da sobie radę z hitleryzmem, zwłaszcza, że zdradziecki komunizm judaszową pełni robotę i toruje drogę zwycięstwom Hitlera? Wierzmy, że tak. Ale walka to będzie niezmiernie ciężka, a jej powodzenie zależy w dużej mierze od sytuacji gospodarczej w Niemczech, od tego, czy Niemcy będą mogli na tyle uporać się z kryzysem, aby wyrwać hitleryzmowi grunt z pod nog.

J. M. B.

Prasa niemiecka o wyborach

Omawiając wyniki wyborów niemiecka prasa poranna zgodnie podkreśla niezaprzeczone walne zwycięstwo hitlerowców. Sejm jednak, który wyszedł z wyborów, mimo wyklarowania się frontu, nie jest zdolny do wyłonienia Rządu, opartego na trwałej większości.

„Vorwärts” donosi, iż narodowi — socjaliści protestującej części Niemiec stanowią właściwie obóz mieszczański. Mobilizacja żywiołu mieszczańskiego pod sztandarem Hitlera jest niemal faktem dokonanym. Proletariat natomiast rozbitý jest na dwa obozy. W katolickiej części Niemiec centrum wytrzyma-

ło w pełni napór hitlerowców i jest jedyną partją mieszczańską, którą można przeciwstawić jako samodzielny czynnik narodowy — socjalistom. Centrum nie jest jednak w stanie utworzyć żadnej większości lewicowej, gdyż komuniści nie mogą być w tym wypadku brani w rachubę. Mogłoby ono natomiast skupić przeważającą większość prawicową. Decyzja w sprawie dalszego rozwoju wypadków spoczywa obecnie prze dewszystkiem w ręku centrum.

Prasa centrowa, jak „Kölnische Volkszeitung” i „Oberschlesische Volkstimme”, powstrzymują się od wypowiedzania

się w sprawie następstw, jakie będą miały na ukształtowania się Rządu w Prusach wyniki obecnych wyborów.

„Kölnische Zeitung” zaznacza, iż o ile chodzi o skład nowego Rządu w Prusach, to według parlamentarnych i demokratycznych zasad odpowiedzialność za utworzenie Rządu spada na najsilniejsze stronnictwa. Narodowi socjaliści będą więc musieli już w najbliższych dniach powziąć w tej sprawie decyzję, od której zależy, czy rządy w Prusach będą posiadały charakter parlamentarny.

Opinia francuska i angielska o zwycięstwie Hitlera

Wczorajszy wynik wyborów w Prusach jest przedmiotem ożywionych komentarzy we francuskich kołach politycznych które podkreślają, iż zwycięstwo Hitlera zmieniło układ sił w nowym Sejmie w porównaniu z poprzednim. Jednocześnie podkreślają koła francuskie, iż stronnictwom prawicy nie udało się osiągnąć decydującego zwycięstwa i że losy przyszłego Rządu pruskiego zależąć będą w dużym stopniu od stanowiska centrum i drobnych partji, które łącząc się z prawicą lub lewicą mogą doprowadzić do sformowania Rządu o typie prawicowym lub lewicowym.

„Le Matin” pisze, iż wybory do sejmiku pruskiego nie wyjaśniły sytuacji. Rozbicie partyjne jest tak wielkie, że z trudem da się utworzyć koalicję zdolną do długotrwałych rządów.

„Journal” pisze: Hitler nie wyszedł zwycięsko z wyborów. Tylko koalicja rządowa

o bardzo silnej budowie będzie mogła przeciwstawić Hitlerowi odegrać ważną rolę w polityce.

„ECHO de Paris” przepowiada, iż koalicja demokratyczna będzie zbyt słabą kombinacją polityczną, aby przeciwstawić się Hitlerowi.

Socjalistyczny „Populaire” pisze, iż Hitler nie zdołał podbić Prus. Koalicja rządowa z udziałem socjalistów pozostanie przy władzy i będzie rządzić Prusami.

Prasa angielska komentując wyniki wyborów w Niemczech, stwierdza, iż jeżeli chodzi o wybory w Prusach, nie były one tylko wydarzeniem wewnętrznym — politycznym ale posiadają wielkie znaczenie dla kształtowania się polityki międzynarodowej.

„Times” podkreślając duże zwycięstwo hitlerowców pisze, iż rokowania w sprawie utworzenia nowego Rządu w Prusach po-

trwają czas dłuższy i zakończą się dopiero w końcu maja.

„Daily Telegraph” przepowiada utworzenie koalicji centrowo — prawicowej, która przeciwstawi się wpływowi komunistycznym „New Chronicle” pisze, iż zwycięstwo Hitlera pobudza nadzieje Hohenzollernów. Książęta pruscy brali aktywny udział w propagandzie wyborczej Hitlera. Stworzenie nowego Rządu w Prusach napotyka na wielkie trudności. Obecny Rząd tow. Brauna będzie mógł utrzymać się tylko wtedy przy władzy, jeżeli zastosuje dyktatorskie metody rządzenia.

Socjalistyczny „Daily Herald” przynajmniej, iż republikańska większość w Sejmie pruskim nie istnieje. Nie znaczy to, aby Rząd tow. Brauna nie utrzymał się. Trudności stworzenia nowej koalicji są tak duże, iż możliwość utrzymania się przy władzy obecnego Rządu z niewielkimi zmianami powinna być poważnie brana pod rachubę.

Wczoraj rozpoczęła się w Krakowie Rozprawa o zajścia w dn. 16 marca

Kraków (telefonem). Wczoraj rozpoczęła się przed Sądem Okręgowym w Krakowie rozprawa o zajścia w dn. 16 marca (dzień strajku powszechnego) w Krakowie.

Oskarżonych jest około 40 osób, ale nie wszyscy aresztowani w dn. 16 marca włącznie są do tej sprawy.

Po przesłuchaniu oskarżonych, przy-

stapiono do badania świadków.

Między innymi świadkami oskarżenia, zeznawał znany z procesu brzeskiego komisarz policji p. Olearczyk, przyczem w czasie jego zeznania doszło do ostrego starcia słownego między obrońcą adw. Aleksandrowiczem a świadkiem.

Po tym incydencie obrońcy adwokaci: Bross, Lustgarten i Szeiber postawili

wniosek, aby konfrontacja oskarżonych ze świadkami odbywała się w obecności wszystkich oskarżonych, co poprzednio nie było praktykowane. Sędzia przychylił się do tego wniosku.

Świadkowie przedstawili okoliczności w jakich nastąpiły aresztowania.

O godz. 3-ej popoł. rozprawa została odroczone do dnia dzisiejszego.

Kłeska „sanacji” w Chorzowie

przy wyborach do Rady Zakładowej (Telefonem z Katowic)

Wybory do Rady Zakładowej w Chorzowie przyniosły zupełną klęskę „sanacji”.

Poprzednio „sanacja” otrzymała do Rady Zakładowej 540 głosów; obecnie

wybory dały jej: 141 głosów (1 mandat) dla „Federacji” i 133 głosów (1 mandat) dla B. B. S.

Spadek głosów z 540 na 270 jest bardzo znamieny dla panujących nastrojów!

Zjednoczenie zawodowe otrzymało 516 głosów i 5 mandatów.

ZWIĄZEK ROB. PRZEMYSŁU METALOWEGO (KLASOWY) — 337 GŁOSÓW i 4 MANDATY.

CO SŁYCHAC NA ŚWIECIE

EKSPLOZJA W LABORATORJUM.

Podczas doświadczeń w laboratorium wyższej szkoły technicznej w Bolonii nastąpiła straszna eksplozja.

Mianowicie podczas prób, dokonywanych przez jednego z profesorów wraz z uczniem, nastąpił wybuch zbiornika z gazem łatwopalnym, wskutek czego cały budynek laboratorium wysadzony został w powietrze.

Z pod gruzów wydobyto profesora i jego ucznia w stanie beznadziejnym.

NIESLYCHANA AFERA W PARLAMENCIE BUKARESZTEŃSKIM.

Ogromne wrażenie zrobiło w Bukareszcie — jak donoszą pisma zagraniczne — odsłonięcie przez prasę skandalicznej sprawy „Ustawy na rzecz emerytów rumuńskich”.

Wedle tej ustawy wszystkie towary sprowadzane przez związek emerytów rumuńskich z zagranicy, korzystać z 50 proc. ulgi celnej. Ustawa ta zapewnia oczywiście temu związkowi niesłychane zyski, jest bowiem równoznaczna z monopolem handlu i importu.

Za owym związkiem emerytów kryje się kilku geścieciarzy, którzy w łatwy sposób postanowili dorobić się olbrzymich fortun.

Najbardziej charakterystyczną rzeczą w tej afery jest fakt, że o tej ustawie nikt nie wiedział. Została ona bez przedyskutowania jej na komisji przedłożona parlamentowi do uchwalenia pewnej nocy, gdy posłowie byli zmęczeni pracą szereg godzin i gdy już poprzednio uchwalili bez dyskusji szereg mało ciekawych ustaw. Niewielka liczba posłów zasypiających ze zmęczenia, podniosło automatycznie ręce i w ten sposób ustawa stała się obowiązująca.

ZYWCEM SPŁONĘŁ W POŻARZE MIASTA.

Położone u stóp góry Fui miasto Omia w Japonii zostało nawiedzone przez pożar i prawie w całości spłonęło 1.300 budynków padło ofiarą katastrofy.

Mieszkańcy zostali zaskoczeni pożarem we śnie, a ogień rozszerzał się z taką straszającą szybkością, że wielu z nich nie mogło uisć z życiem i żywcem spłonęło.

TESTAMENT KREUGERA.

W kancelarii jednego z notariuszów w Sztokholmie nastąpiło dziś otwarcie testamentu Kreugera. Król zapiczany zapisał pół miliona koron szwedzkich swej przyjaciółce p. Ingeborg Erberth.

Z polecenia komisji śledczej aresztowano w ciągu nocy przysięgłego eksperta sądowego, rachmistrza Vendlera. Jak ustaliło śledztwo Vendler pobierał od koncernu kreugerowskiego całą pensję wynoszącą 100 000 koron rocznie.

Według wiadomości, nadchodzących z Nowego Jorku, sąd amerykański przekazał interesy upadłej firmy „International Match Corporation” firmie „Irving Trust Co”.

Dyrektorzy tej ostatniej firmy weidą wkrótce w kontakt z komisją prowadzącą śledztwo w sprawie Kreugera.

SKŁAD NARKOTYKÓW W... AUTOMOBILU.

Z Paryża donoszą: Policja tutejsza, która zabrała się za całą energią do walki z handlarzami i przemysłnikami narkotyków, dokonała ubiegłej nocy znacznego połowu, aresztując jedną z najszkodliwszych handlarzek opium, Henriette Pierre, jej dwóch współników i 8 klientów.

Mme Pierre posługiwała się oryginalną metodą w prowadzeniu swego interesu: nigdy nie chodziła po Paryżu pieszo, lecz stale jeździła wraz z współnikami dwoma samochodami, z których jeden był ruchomym składem narkotyków. Z tego powodu nie można jej było nigdy przyłapać na gorącym uczynku a rewizja w jej mieszkaniu nie dawała pozytywnych wyników mimo skierowanych na nią podejrzeń.

Dopiero dłuższa obserwacja mme Pierre wykazała, że nie jeździ ona samochodem dla własnej wygody, lecz z ostrożności, ponieważ wóz odgrywał w jej zajęciu rolę ruchomego sklepu.

Przyjaźń sowiecko-turecka

Rząd sowiecki otrzymał oficjalne zaproszenie prezydenta Turcji Kemal Paszy odwiedzenia stolicy tureckiej. Premier sowiecki Mołotow wraz z wyższymi urzędnikami komisariatu spraw zagranicznych na czele z Karachanem wyjedzie do Ankary w połowie sierpnia. Jak wiadomo, wizyta Mołotowa w Ankarze była pierwotnie projektowana w październiku. Przyspieszenie podróży Mołotowa do Ankary wywołane zostało całym szeregiem aktualnych zagadnień międzynarodowych, które interesują obydwą państwa.

Poradnia Świadomego Macierzyństwa

Leszno 53.

Zapobieganie ciąży. Leczenie niepłodności i chorób kobiecych. Porada 3 zł.

Sic transit...

Likwidacja dyktatorskich rządów uzurpatora gen. URIBURU odbyła się w Argentynie bez przyjętego w republikach południowo-amerykańskich w takich wypadkach ceremoniału: nie było żadnej strzelaniny, nikt nie został zabity, nikt nie został pokalczony.

Na dobro gen. Uriburu zapisać należy, że okazał najwyższą mądrość życiową: umiał w porę odejść. Gdy przekonał się, że generalskim swym geniuszem nie rozwiąże kryzysu gospodarczego, gdy przekonał się, że poza tymi, którzy stanowiskami i posadami związani są z istniejącym porządkiem rzeczy, nie ma nikogo za sobą, natomiast ma cały naród przeciwko sobie, przywrócił zawieszoną na kołku na czas nieograniczony konstytucję i pozwolił społeczeństwu wypowiedzieć się co do tego, kto ma nim rządzić.

Gończy klimat argentyński nie sprzyja cudom wyborczym, więc z wyborów powszechnych wypadło, że naród pragnie, aby rządził nim generał, ale nie Uriburu, lecz Justo (nomen - amen) przywódca radykałów.

Społeczeństwo odetchnęło. Usta, które dotąd strach zamykał, zaczęły mówić; pióra, które dotychczas cenzura stanu wojennego temperowała, zaczęły pisać, a społeczeństwo zaczęło dowiadywać się rzeczy, od których ludziom włosy na głowach stawały. A pamiętać należy, że argentyńczyki to nie są ludzie przeculeni lub szczególnie wrażliwi. I rzecz dziwna, a może właśnie rzecz prosta, że pierwsi opuścili zlikwidowaną wielkość ci najbliżsi jego „współpracownicy”, co jeszcze przed tygodniem przysięgali na jego ideologię. Jako wtajemniczeni w zakulisowe sprawy rządów upadłego dyktatora wystąpili z rewelacjami, które poruszyły i wstrząsnęły całem społeczeństwem. Dotyczyły te rewelacje głównie sadystrycznego wręcz zniechęca się nad więziami politycznymi, przeciwnikami dyktatury genialnego Uriburu, w więzieniu „Penitenciaría Nacional”.

I jeszcze jeden plus należy zapisać na dobro zdegradowanej wielkości. Przewidując wynik wyborów oraz wyjście na światło dzienne sprawy zniechęca się nad więziami politycznymi, wszystkich swoich w tej dziedzinie pomocników wyekspedjował do Europy, sam jeszcze przez jakiś czas pozostając w kraju. Pomiedzy wytransportowanymi do Europy najbliższymi współpracownikami był także brat dyktatora, który, nie mając zdolności finansowych, piastował wyższe stanowisko w służbie bezpieczeństwa, gdzie właśnie miał pole do popisowania się torturowaniem aresztowanych.

Jednemu ze zbiegów nie udało się dotrzeć do Europy. Główny komendant policji politycznej Lugones już był płynął do Europy, gdy na statek przyszła w drodze radiowej wiadomość o jego sprawkach i o jego zniechęca się nad więziami. Marynarze statku, dowiedziawszy się, jakiego piaszka mają na pokładzie, chcieli wysadzić go pośrodku oceanu. Dopiero wstawienictwo kapitana uszkodziło o tyle, że wysadzono go na ląd w jednym z portów brazylijskich. Bagaż jednak argentyńskiego inkwizytora poszły przez burzę na pożarcie rekinom.

Zlikwidowany „genjusz” bawi w Nauheim, gdzie leczy swe zbolale serce, a w stolicy Argentyny czynią się przygotowania do wielkiego procesu, w którym na ławie oskarżonych zasiądą bliźni i dalsi „współpracownicy” Uriburu, którego imieniem matki argentyńskie obecnie dzieci straszą.

x. y. z.

A ustawy?...

W „Kurjerze Warszawskim” ukazało się następujące ogłoszenie:

„Poszukuję się portjera do fabryki z dobrymi referencjami, umiejącego czytać i pisać. Dyżur obowiązuje trwa bez przerwy od godziny 7-jej rano do godziny 10-tej wieczorem, nie wyłączając niedziel. Co trzecia niedziela wolna. Wynagrodzenie zł. 150 miesięcznie bez mieszkania”.

150 złotych za 15 godzin dziennie, nie wyłączając niedziel!!!

Bodaj to żyć w Polsce „sanacyjnej”!... Podobno wszak istnieje ustawa o 8-godzinnym dniu pracy.

Robotnicy popierają swoje pismo

Program autonomii terytorjalnej, jako program społeczeństwa ukraińskiego. Jeszcze o uchwałach zjazdu „Undo”

Uchwały ostatniego Zjazdu „Undo” mają niewątpliwie duże znaczenie polityczne, dlatego też wywołały i w prasie ukraińskiej i w prasie polskiej dość znaczny odzew. Informacje prasowe zawierały w zasadzie różne uproszczenia i różne nieścisłości. Trzeba więc zacząć od dokładnego ustalenia stanu faktycznego. Opierać się przytem będziemy wyłącznie na informacjach, zaczerpniętych u źródła, t. zn. od kół kierowniczych społeczeństwa ukraińskiego w Polsce.

DWA KIERUNKI.

W „Undo” istnieją rzeczywistości dwa kierunki: 1) kierunek „prezydjalny”, reprezentowany przez pos. D. Lewickiego, pos. Łuckiego i in. oraz 2) kierunek opozycyjny z p.p. Palijewym i pos. Rudnicką na czele. Ale niesposób umować różnicy pomiędzy temi dwoma kierunkami, jako różnicą kierunkiem autonomicznym a kierunkiem niepodległościowym.

I większość „Undo” pod wodzą p. Lewickiego, i mniejszość pod wodzą p. Palijewa wyznają ten sam maksymalny program narodowy, t. j. program niepodległej i zjednoczonej Ukrainy. Obiedwie grupy zdają sobie doskonale sprawę, że w obecnej sytuacji międzynarodowej realizacja tego programu maksymalnego wymagałaby nowej wojny światowej, że uderza ona i w Rzeczpospolitą Polską, i w Związek Republik Sowieckich, i nawet w Czechosłowację i Rumunię. To też spór wewnątrz „Undo” toczy się nie o ów maksymalny program narodowy, ale o

plan polityki ukraińskiej w granicach państwowych Rzeczypospolitej Polskiej.

PROGRAM I TAKTYKA.

I tu pod względem programowym nie widać istotnej różnicy.

Jeżeli wzywać się uważnie w formułki obydwu grup „undowych”, jeżeli zapoznać się choć trochę z przebiegiem dyskusji zjazdowej, — to się okaże łatwo, że obiedwie grupy uważają

program autonomiczny za program praktyczny polityki ukraińskiej w Państwie Polskim. Różnice prawdziwe dotyczą taktyki.

Odłam p.p. Palijewa i Rudnickiej kładzie większy nacisk na czynnik zewnętrzny (zobowiązania międzynarodowe Polski, wpływ opinii zachodnio-europejskiej i t. d.) podczas ewentualnej walki o autonomię; odłam ten wolałby zachować wszelkie pozory nieprzejednania; chciałby, żeby autonomia została Ukraincom w Polsce niejako narzucona; oniby ją tylko „przyjęli do wiadomości”, jako fakt dokonany; słowem, taktyka nieprzejednana powinna doprowadzić do autonomii bez aktywnego działania samych Ukraińców na rzecz autonomii. Grupa większościowa p. Lewickiego uważa autonomię za zadanie polityki ukraińskiej.

Tak — mamy wrazenie — można określić różnice, o których mówimy. Ponadto grupa p. Lewickiego (grupa kierująca „Undo”) stoi ideologicznie na gruncie liberalno-demokratycznym, p. Palijew i niektórzy jego zwolennicy mają podobno sympatie faszystowskie (znówuż w sensie ideologicznym).

PROGRAM PUŁK. KONOWALCA.

Uchwały „Undo” są uznawane za rodzaj „zdrady narodowej” przez Ukraińską Organizację Wojskową z pułk. Konowalcem na czele. Pułk. Konowalec postawił właściwie na dwie karty:

na wojnę światową, na faszizm międzynarodowy. O jego „depesy holdowniczej” do p. Mussoliniego pisaliśmy w niedzielnym „Robotniku”. U. O. W. przeży-

wa dziś ciężki kryzys wewnętrzny; wywiad policyjny „opanował” ją niemal od środka, a jednocześnie posiada ona wpływy na chłopów i dziewczęta w wieku od 14 do 16 lat; rozumna polityka polska powinna była traktować tych dzieciaków, marzących i paplających „terorze”, z największą łagodnością i pobłażliwością.

Wyświetlenie faszystowsko-militarystycznej „ideologii” U. O. W. jest rzeczą potrzebną i celową; utożsamianie jednak U. O. W. ze społeczeństwem ukraińskim w Państwie Polskim, — jak to czynią niektóre pisma narodowo-demokratyczne i niektóre „sanacyjne” w rodzaju „Ilustrowanego Kurjera Codziennego”, jest szczytem braku lojalności i fałszowania prawdy.

SOCJALIZM UKRAIŃSKI.

„Undo” uznaje siebie za ogólnonarodową reprezentację Ukraińców w Państwie Polskim; chciałoby być przedstawicielstwem całego narodu ukraińskiego w granicach Polski, wszystkich jego warstw i klas społecznych. Bezspornie „Undo” ma w tej chwili przewagę. Obok „Undo” istnieją wszakże:

ukraińscy radykałi socjalistyczni, ukraińscy socjalni demokraci.

By móc odpowiedzieć na pytanie, czy program autonomiczny stanie się programem narodowym społeczeństwa ukraińskiego w Polsce — a nie tylko programem największego stronnictwa — trzeba zająć się na decyzje tych dwóch kierunków.

Niezależnie od tego my — socjaliści polscy — musimy w każdym razie wzmocnić naszą propagandę w społeczeństwie polskim na rzecz naszego programu autonomicznego z naszego punktu widzenia.

M. M.

„Umarli szybko jadą...”

Cenzura w Związku Nauczycielstwa Polskiego

Z kół nauczycielskich otrzymaliśmy artykuł, rzucający światło na stopień czelności śmiesznych „dyktatorów” ze Zw. Nauczycielstwa Polskiego. Red.

Wyrzucenie się dawnych, szczytnych ideałów przez czołowych przywódców Związku Nauczycielstwa Polskiego, zaprzęgnięcie nietylko samych siebie, ale całej nauczycielskiej organizacji zawodowej interesom reakcji, występującej pod firmą B. B. oraz nasładowanie tych panów przez różnych domorosłych, prowincjonalnych działaczy „sanacyjnych” z pośród nauczycielstwa, zwłaszcza swoista rola odegrana przez nich w czasie wyborów do czwartego Sejmu — wszystko to wytworzyło wśród społeczeństwa polskiego, a niestety, i zagranicą opinję, że całe nauczycielstwo związkowe wyrzekło się ideałów demokratycznych. Pogląd taki krzywdził znaczny odłam nauczycielstwa, który pozostał wierny demokracji i Światu Pracy, pomimo represji, szikan i naganki ze strony „sanacyjnej” klikki we własnej zawodowej organizacji. Chcąc wyjaśnić społeczeństwu, że nie każdy nauczyciel jest „sanatorem”, że stosunek „sanacji” do oświaty doprowadził szkołę polską do katastrofy, demokratyczne nauczycielstwo wydało broszurę p. t. „W obliczu katastrofy szkolnej”, o-mówioną przez tow. K. Czapińskiego w „Robotniku”. Broszurę tę powitał każdy nauczyciel z uczuciem radości, że znaleźli się ludzie, dążący do uzdrowienia stosunków w szkolnictwie i Z. N. P. „Sanacyjna” klika starała się początkowo przeciwdziałać rozpowszechnianiu tej broszury, później usiłowała zabić ją uporczywym milczeniem, wreszcie wobec uznania, z którym przyjęta została broszura przez szerokie koła nauczycielstwa, zaniepokojona o swoje stanowiska kierownicze w Związku, uciekła się do teroru, wydając okólnik L 6725/32 z dnia 16 marca b. r. Okólnik ten zaleca stosowanie „rygoru” wobec tych, którzy współdziałają w rozpowszechnianiu tej broszury, nawołuje do usuwania z organizacji „winnych” rozpowszechniania broszury.

Panowie Smulikowscy, Nowicy,

Sudowie! Nie narażajcie się na śmieszność! Wbrew waszym życzeniom broszura jest legalna, skład główny w Warszawie przy ul. Wareckiej 9, w „Księgarni Robotniczej”, a dostać ją można w każdej księgarni. Panowie zabraniając kupować legalnie wydane w Rzeczypospolitej książki i czasopisma? Jakże panowie przypominacie inkwizycję i cenzurę średniowiecza! Nic dziwnego, umarli szybko jadą. Ciekawy jest słownik okólnika, używa on takich wyrazów, jak „ordynarne kłamstwo”, „rzecz nieczemna”, „zaułki partyjno-polityczne”, „jad dusz zatrutych”. Zamiast nieudolnie kogoś nasładować, czyby nie lepiej było udowodnić, w którym miejscu i na której stronie zawarte jest w broszurze „kłamstwo”, przekonać faktami i wyjaśnić zarzuty, stawiane przez te „dusze zatrute”.

Ale panowie tego nie mogą uczynić, bo broszura od początku do końca zawiera prawdę i tylko prawdę.

Pan Julian Smulikowski i jego zaściznicy chcą jednak przerazić nauczycielstwo, zwłaszcza interesujące się broszurą i w ogóle ruchem demokratycznym w Związku. Syzyfowa to praca! Ci, co nie bali się wespół z klasą robotniczą i chłopską caratu i jego zandarmów, nie obawiają się i p. Smulikowskiego.

A że tak jest, to niechaj posłużą dowody:

Na zebraniu powiatowym w Siedlcach zgłoszono wniosek nieuności Zarządowi Głównemu, powtórzyło się to w Łukowie, prasa doniosła o Gorlicach, najmocniejszy wniosek został

zgłoszony na Zjeździe Okręgowym w Lublinie w dniu 2.IV. b. r., domagający się wykreślenia p. Juliana Smulikowskiego i p. Marji Jaworskiej z listy członków Związku Nauczycielstwa Polskiego po wykazaniu, że osoby te zdradzają postulat organizacji. Obecni przy tem p.p. Marja Jaworska i p. Stefan Drzewieński trzykrotnie opuszczali salę zgromadzenia, i, oglądając się, czy ich kto nie przeprosi i nie wprowadzi triumfalnie z powrotem na obrady, doczekali się tylko tego, że jeden z weteranów ruchu nauczycielskiego skarcił te „lansady”, wcale niegodne prze wodniczącej Komisji Oświatowej Sejmu, ani też niedoszłego wizytatora M. W. R. i O. P.

Podobnie rzecz miała się na zebraniu oddziałów w Warszawie i Łodzi. I tu i tam przeprowadzona została krytyka działalności władz Związku. I tu i tam zarzuty, sformułowane w zwalczanej broszurze, podjęte zostały przez większość zebranych. A że tu i tam odnieśliście panowie zwycięstwo w wyborach, mimo że większość była przeciw wam i na was nie głosowała, to „cud” ten nikogo dzisiaj w Polsce nie dziwi.

Objawy niezadowolenia z polityki p. Smulikowskiego wśród nauczycielstwa wzrastają i rosnać będą dopóty, dopóki nie zostaną uzdrowione stosunki w Związku. Cuda wyborcze pomogą na chwilę, wywołują jednak w szerokich masach coraz większe oburzenie, coraz groźniejszy pomruk gniewu.

Nauczyciel - Związkowiec.

Ameryka a my

Jakkolwiek źle jest u nas z moralnością, jakkolwiek wzrasta u nas w zaskakującym stopniu przestępczość, jakkolwiek i u nas, na naszych rodzinnych ugorach, pojawiają się typki w rodzaju niekoronowanego króla podziemi amerykańskich Al Capona, to jednak musimy przyznać, że daleko nam jeszcze do stosunków amerykańskich do których doszlibyśmy tylko w tym wypadku, gdyby cudami slyraça „sanacja” miała u nas jeszcze przez dłuższy czas panoszyć się.

W Ameryce czelność bandytów do tego doszła, że Al Capone koresponduje z Hooverem, proponując rokowania oraz dyktując warunki w sprawie wydania dziecka Lindbergha.

Gróboskórna, riewrażliwa „opinja” amerykańska, dla której miernikiem wszelkich wartości, a więc także i moralnych jest dolar, wypowiada się za rokowaniami z bandą Al Capona i jej hersztem.

Społeczeństwo polskie, pomimo wszystko, co mu się z wysokiego miejsca impuluje, nigdy na taki kompromis z sumieniem nie poszło, nawet w tym wypadku, gdyby szło o coś ważniejszego, aniżeli o dziecko sławnego lotnika.

U nas z bandytami nie prowadzi się rokowań.

x. y. z.

100-y numer „Robotniczego Przeglądu Gospodarczego”

Leży przedemną świeży numer „Robotniczego Przeglądu Gospodarczego”, wydawanego pod redakcją tow. Antoniego Zdanowskiego, przez Komisję Centralną Związków Zawodowych. Jest to numer setny. Zastanówmy się przez chwilę, co oznacza ta cyfra. Setny numer poważnego miesięcznika robotniczego, wydawanego w naszych warunkach, w społeczeństwie konsumującym nieprawdopodobnie mało poważnego słowa drukowanego, mającym ponadto szczególną antypatię do zagadnień gospodarczych, zaprzatających uwagę czytelnika w daleko mniejszym stopniu, aniżeli pierwsza lepsza bujda dziennikarska — to zdarzenie naprawdę wyjątkowe.

Ileż to trzeba energii, ile wielkiego wysiłku i uporu, aby przez szereg lat, co miesiąc, wypuszczać w świat kilkudziesięciostroonowy zeszyt „Przeglądu”, zawierającego zawsze, poza licznymi artykułami zasadniczymi, bardzo obszerny dział sprawozdawczy z książek i czasopism społeczno-gospodarczych polskich i obcych, oraz wyczerpującą kronikę z ruchu robotniczego prawie całego świata.

Pod tym względem jest „Robotniczy Przegląd Gospodarczy” niezastąpiony. Nie uchodzi jego uwadze nic z tego, co się dzieje na rozległych obszarach socjalistycznej myśli gospodarczej Niemiec, Francji, Anglii, Hiszpanii, Ameryki. Sledzi bacznie i omawia obiektywnie rozwój gospodarczy Związku Sowieckiego. Analizuje krytycznie organizm gospodarzo-społeczny Włoch faszystowskich. Swego czasu omówił bardzo dokładnie prace Komisji Ankietowej, stanowiącej niewyczerpaną kopalnię materiałów dla każdego działacza robotniczego i będące punktem wyjścia w walce o planową gospodarkę w Polsce.

Nie sposób w krótkiej refleksji wymienić nawet najbardziej pobieżnie te wszystkie problemy, które zostały omówione na łamach „Przeglądu”. Warto jednak wspomnieć, że „R. P. G.” w swojej obecnej szacie zewnętrznej wychodzi bez przerwy od roku 1924. W pierwszym roku swego istnienia był wspólnym organem Klasowych Związków Zawodowych i Związku Robotniczych Spółdzielni Spożywców; od roku 1925 jest organem Komisji Centralnej Związków Zawodowych.

Setny numer „Przeglądu”, pomysły jako numer pierwszomajowy, zawiera treść, jak zwykle, bogatą i pracowicie zestawioną dział kronikarski.

Wszyscy towarzysze, pracujący w naszym ruchu, powinni się z tym numerem bezwarunkowo zapoznać. Ale nie tylko oni! Wszyscy ludzie interesujący się zagadnieniami społeczno-gospodarczymi znajdują w „Przeglądzie” interesującą i pożyteczną lekturę.

W.

B. P.

MAKSYMILJAN ZAND

zmarł 24 kwietnia 1932 r., przeżywszy lat 56

Wyprowadzenie zwłok z domu pogrzebowego przy ul. Okopowej odbędzie się dziś, we wtorek dnia 26 b. m. o godz. 2 popoł., o czym za-wiadamiamą

ZONA, SIOSTRY I RODZINA

Ponura zbrodnia pod łodzią 4-letnia dziewczynka powieszona

W łasku pod Kałami koło Kochanówka dokonano onegdaj strasznego odkrycia. Osoby przechodzące przez olszynkę znalazły wiszącą na drzewie zwłoki 4-letniej dziewczynki.

Wszczęte natychmiast energiczne dochodzenie policyjne ustaliło, że są to zwłoki Kazimierzy Szudlarkówny. Jak się okazało, przed dwoma dniami dziecko spotkała na drodze jakaś kobieta. Wdała ona się z dziewczynką w pogawędkę, częstowała ją czekoladkami i

zwała do ustronnej olszynki. Tam rozegrała się tragedia, której szczegóły są nieznanymi. Z nieznanym powodów tajemnicza kobieta powiesiła następnie dziecko na drzewie.

We wsi panuje niebывałe wzburzenie z powodu potwornej zbrodni. Ponieważ kilka osób widziało niesamowitą zbrodniarkę i zdołano podać jej dość szczegółowy rysopis, istnieje nadzieja, że niedługo będzie ona wykryta.

JUŻ WYSZŁA Z DRUKU
NAKLADEM KSIĘGARNI ROBOTNICZEJ
PRACA

D-ra HENRYKA KŁUSZYŃSKIEGO
„Regulacja urodzeń”
Rzecz o świadomości macierzyństwa
Cena zł. 1.50.
Do nabycia w Księgarni Robotniczej,
Warszawa, Warecka 9. tel. 229-70.

Pokwitowania
NA DZIECI STRAJKUJĄCYCH GÓRNIKÓW, POZOSTAJĄCYCH POD OPIEKĄ ROB. TOW. PRZYJACIÓ DZIECI.

Za pośrednictwem Związku Prac. Komun. i Inst. Użytk. Publ. Oddz. Warszawa II — od pracowników Domu Wychowawczego, ul. Nowogrodzka 75 — zł. 45.55.
Tow. Antoni Burkot zł. 2.

NA FUNDUSZ PRASOWY „ROBOTNIKA”
Tow. Włocławski zł. 2.

STAN POGODY
POCHMURNO.

Przewidywany przebieg pogody w dniu dzisiejszym: Najpierw chmurno, miejscami możliwe drobne opady, potem zachmurzenie umiarkowane. Chłodniej (temperatura około + 11°). Slabe wiatry zachodnie. Napływające z zachodu powietrze morskie w ciągu najbliższych dni ogarnie ziemie Polski, przynosząc pogodę o zachmurzeniu zmiennym, ochłodzenie i wiatry północno-zachodnie i zachodnie; w środku tygodnia nastąpi wzrost temperatury.

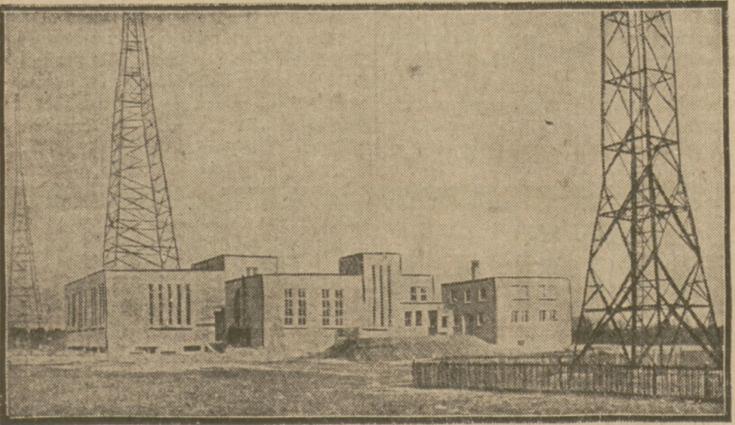
Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY
Waluty: Dol. Stan. Zjedn. 8.89.
Dewizy: Belgja 124.80, Gdańsk 174.70, Holandia 360.95, Londyn 33.25, Oslo 165.50, Paryż 35.08, Praga 26.37, Szwajcaria 173.05, Włochy 45.85.

Gdy lotnik zbyt szybko lata...

Znany amerykański lotnik Frank Lawks, znany ze swych szybkich lotów i niebezpiecznych ewolucji, uległ katastrofie nad lotniskiem Worcester w Ameryce. Samolot został zdruzgotany, a kpt. Hawks odniósł ciężkie rany.

Tu, Liga Narodów...

Liga Narodów ma już własną radiostację, wyposażoną w najnowsze urządzenia techniczne.

Co słychać w Warszawie?

BRUKOWANIE KAMIENIEM POLNYM ulic na krańcach miasta znajduje się pod znakiem zapytania z tego względu, że magistrat nie posiada funduszów na przewóz tego materiału z ulic asfaltowanych na przedmieście. Poza to brak jest kredytów na robociznę. W ten sposób przypuszczać należy, że mieszkańcy ulic nie zabrukowanych na przedmieściach nie otrzymają właściwej jezdni, w tak szybkim czasie.

LOMBARD MIEJSKI ograniczył przyjmowanie zastawów rzeczowych, a więc ubrań, futer, bielizny, obuwia i t. d. wobec przepełnienia magazynów. Przedmioty te wymagają większego pomieszczenia, gdyż muszą być systematycznie czyszczone i odkurzone. Wobec braku pomieszczenia przyjęcia nowych rzeczy naraziłoby ich posiadaczy na straty.

ZAPOTRZEBOWANIE NA GAZ SWIETLNY znacznie wzrosło w ostatnich czasach. Dyrekcja stwierdza, iż pod względem zużycia gazu dochodzi do normy przeszłorocznej. Coraz częściej zgłaszane są zapotrzebowania na nowe instalacje. Dyrekcja stwierdza, iż najwięcej instalacji żądają mieszkańcy krańców miasta, którzy dotychczas nigdy z gazowych kuchen i maszynek nie skorzystali.

POSTOJE DOROŻKARSKIE w okresie lata stanowią dla mieszkańców, których okna wychodzą na ulicę w sąsiedztwie tych postojów prawdziwą klęskę. Wskutek gniających nieczystości, które przesiąka bruk otworzenie okna jest wprost niemożliwe. Mieszkańcy niektórych ulic zwracali się do magistratu i do władz bezpieczeństwa z prośbą o przeniesienie tych postojów, względnie o kolejne zmienianie miejsc. Istnieje prawdopodobieństwo, iż w r. b. prośba mieszkańców będzie uwzględniona.

SZKOŁA PIELEGNARSTWA w szpitalu na Czystym otrzymała do dyspozycji swojej większe pomieszczenie w celu urządzenia w niem internatu dla uczniów. Lokal przydzie lił wydział szpitalnictwa.

Głosy czytelników

Jak gospodarz domu Furmańska 11 zarządza na swoich lokatorach.

My, lokatorzy domu ul. Furmańska 11 prosimy o umieszczenie na łamach swego poczytnego pisma, w jakich warunkach mieszkają ludzie w domu przy ul. Furmańskiej nr. 11.

Właściciel tegoż domu wybudował jedno piętro całe nowe, a jedno przebudował po fabryce. Mianowicie porobił kłiteczki pojedyncze, o wymiarach 2 metry na 3. „Tanio, bo od gospodarza” — obwieszczały ogłoszenia. Każdy wynajmujący musiał złożyć kaucję zł. 600, zabezpieczającą niewiadomo co... Poza to, gospodarz żądał zgóry komorne. Do takich klutek wprowadziło się 35 lokatorów.

Właściciel nadbudówki zebrał kaucję 24 tysięcy złotych; w pierwszym miesiącu czynsz za lokale wyniósł złotych 3040 (rocznie 36,480!), co stanowi razem z kaucją 60.480 tysięcy złotych. Pierwszy wynajem lokali był w 1931 r., w miesiącu lutym.

P. Koszwa, właściciel domu, nie uznał jednak za stosowne wykończyć budowy. Pozostały niedokończone urządzenia karalicyjne, wobec czego w domu panuje straszny zaduch. Poza to są inne jeszcze braki, uniemożliwiające wprost mieszkanie...

W razie, jeśli który lokator chce się wyprowadzić, gospodarz nie zwraca mu kaucji; umawia się z lokatorem, ażeby rzeczy wyniósł na podwórze to wtedy odda mu kaucję. Lokator się wyprowadza, a gospodarz się chowa i pieniędzy nie oddaje. W ten sposób dużo lokatorów zostało pokrzywdzonych, za to od płacenia podatków p. Koszwa został zwolniony!

Nie widząc innej rady, my lokatorzy domu, wystosowaliśmy odpowiednią skargę z 17 podpisami do Urzędu Inspekcji - Budowlanego Magistratu m. Warszawy. Było to we wrześniu ub. r., ale do dnia dzisiejszego nie wiemy jak sprawy nasze zostały załatwione i jesteśmy nadal zdani na łaskę p. gospodarza. Za lokale płacimy od 80 do 110 złotych miesięcznie.

Lokatorzy domu Furmańska 11.

Czy proletariata przeciwny jest dalszemu postępowi technicznemu? Czemu powinna stać się maszyna dla robotnika? Dlaczego w okresie nędzy, głodu pali się tysiące tonn zboża? Odpowiedź na te pytania znajdziecie w wydanej świeżo pracy Zygmunta Zarremby

RACJONALIZACJA K R Y Z Y S PROLETARJAT

Cena 75 gr. Do nabycia w Księgarni Robotniczej Warecka 9.

Co grają w Teatrach?

TEATR ATENEUM. „Car Lenin” z Jarczem w roli głównej.

TEATR WIELKI. Dziś ukaże się opera Pucciniego „Madame Butterfly” w świetnej obsadzie. — (Wszystkie bilety sprzedane).

W środę w operze „Aida” odbędzie się drugi występ znakomitej prymadonny p. Wandy Wermińskiej.

TEATR NARODOWY: „Sto dni”.

TEATR NOWY. Codziennie komedia Właska „Młodość szumi”.

W próbach najnowsza sztuka Mikołaja Jewreinowa „Miłość pod mikroskopem”.

TEATR LETNI Dziś i codziennie „Bank Nemo”.

TEATR POLSKI: Dziś i codziennie „Pig maljon” B. Shawa.

TEATR MAŁY. Wieczorem i dni następnym dowcipna, pełna humoru komedia Kiedrzyńskiego „Szczęście od jutra”.

W próbach sztuka Marij Kuncewiczowej „Miłość panińska”.

TEATR „MORSKIE OKO.” Dziś „Listek figowy”.

BANDA: Dziś rewja „Wiosna Bandytów” z udziałem całego zespołu.

TEATR „NOWOŚCI.” Dziś operetka Abrahama „Wiktorja i jej buza”.

W próbach ostatnia nowość scen zagranicznych „Kwiat Hawai” Abrahama.

TEATR „KAMELEON.” Rewja „Walter pod Mesalka”.

TEATR NOWY „ANANAS.” Dziś rewja „Co będzie w maju?”.

TEATR MIGNON. Rewja w 14 obrazach „Ślicznie Mignon z listkiem fiołkowym”.

W sobotę rewja w 20 obrazach „Wszystko się kreści”. Pożegnalny benefis Edwarda Ciermańskiego.

Dziś w Radio

12.10 Płyty. 13.35 Płyty. 14.45 Płyty. 15.25 Odczyt maturalny z działu „Historja” 15.45 Komunikat rybaków” 15.50 Program dla dzieci starszych. 16.20 Odczyt maturalny p. tyt.: „Ruchy wolnościowe i narodowościowe w I-ej połowie XIX w.” — wygł. prof. J. Iwaszkiewicz. 16.40 Płyty — 16.55 Odczyt w języku gruzińskim p. t.: „Idea niepodległości w literaturze gruzińskiej „VIV w.” — wygł. dr. Giorgi Nakaszidze. 17.10 „Ekonomiczne podstawy konfliktu chińskiego - japońskiego”. 17.35 Koncert symfoniczny w wykonaniu Orkiestry Filhar. Warszawskiej. 19.15 „Książka rolnicza”. 19.30 Wiadomości sportowe. 19.35 Płyty gramofonowe. 19.45 Dziennik Radiowy. 20.15 Operetka Henryka Herblaya „Jaskółki”. 22.15 Słyszka pocztowa techniczna. 22.40 Muzyka taneczna.

TEATR IM. STEFANA ZEROMSKIEGO na Zoliborzu: „Widowisko Rybaltowskie”.

TEATR „JASKÓŁKA DLA WSZYSTKICH” (w Łazienkach) daje codziennie (prócz sobót) o godz. 17 bajkę Andersena „Słowik”.

TEATR DOM ŻOLNIERZA (Praga, ul. Zygmuntowska 3). Jutro o godz. 8 wieczorem odegrane zostanie „Zaczarowane Koło”, baśń dramatyczna w 5 aktach Lucjana Rydla z ilustracją muzyczną.

Dochód przeznaczony na rzecz bezrobotnych.

Co wyświetlają kina?

ADRIA: „W szponach czerezwyczałki”.

APOLLO: „Puszcza”.

ATLANTIC: „Godzina z tobą”.

BAJKA: „Pat i Patachon” i „Zaczarowany dywan”.

COLOSSEUM: „Nenita, kwiat Hawany”.

CASINO: „Obcym wolno całować”.

CAPITOL: „Buster i jego żeni”.

CRISTAL: „Plajta firmy Cohn” i „Siła przed prawem”.

CZARY: „Światła wielkiego miasta”.

ERA: „Szyb L. 23” i rewja.

FILHARMONJA: „Sierżant X”

FORUM: „Ogień”.

HELJOS: „Cham”.

HOLLYWOOD: „Zemsta nietoperza”.

IRA: „Tego jeszcze nie było”.

ITALJA: „Trzymaj miłość”.

LUX: „Republika piratów”.

MAJESTIC: „Spiewak nieznany”.

MARS: „Kława mandarynów”.

MASKA: „X-27”.

MEWA: „Rozwódka” i „Pocałunek słońca”.

MIEJSKI: „Książę Bouboule”.

PAN: „Buster się żeni”.

PALACE: „Hotel Atlantic”.

RIVIERA: „Bezimienni bohaterowie”.

ROXY: „Dziesięciu z Pawiałka”.

SPLENDID: „Prawo miłości”.

STYLOWY: „Upiór Paryża”.

SFINKS: „Tajemniczy Dżem”.

SOKÓŁ: „Za kulismy teatru” i „Amo w koleji podziemnej”.

SWIATOWID: „Szanghaj Express”.

TECZA: „Pieśń o atamanie”.

TOMBOLA: „Pocałunek wiosny” i „Harmonja serc”.

UCIECHA: „Kapitan Whalan”.

URANJA: „Śladem przestępcy”.

WISLA: „Madame Szatan”.

ZNICZ: „Mocny człowiek” i rewja.

PLAKAT PIERWSZOMAJOWY

Nakładem C. K. W. P. S. ukazal się plakat dwubarwny według rysunku artysty malarza Tadeusza Gronowskiego, rozmiar 70x100, cena zł. 2.50 za dziesięć egzemplarzy. Kolory: sepja i zielony.

Dekorujcie lokale robotnicze, ulice miast i miasteczek w dniu 1-go maja!

Wysyłka tylko za gotówkę.

Spieszcie z zamówieniami do Wydziału Propagandy i Kolportażu C. K. W., Warszawa, Warecka 7, i z przekazywaniem należności na konto P. K. O. Nr. 3147.

Dwa zgromadzenia w Ostrowcu

Jak przyjmowano mówców na wiecu B. B., a jak na zgromadzeniu P. P. S.

(kor. własna)

W dn. 9 b. m. odbył się w Ostrowcu wiec sprawozdawczy posłów z B. B. Długosza i Sowińskiego w sali kina „Marzeń”.

Po zagajeniu, zabrał głos poseł Sowiński, który w wstępie zaznaczył, że jeżeli chodzi o kryzys, to ten na tutejszym terenie mniej daje się odczuwać. Wywołało to od razu burzę protestów. Jednocześnie z sali rozległy się okrzyki i pytania w sprawie Brześcia i t. p.

Na sali zaczęło być gorąco, nastroj więcej niż nieprzychylny dla mówców...

Wówczas to objął przewodnictwo prezes Rady miejskiej inż. Zakł. Ostrowieckich, Radwan, 100% sanator. Panu temu zdawało się, iż uciszy niezadowolonych, tembardziej iż na sali większość była robotników z Zakładów Ostrowieckich. Środze się jednak zawiódł, bo burza jeszcze się wzmożyła, a do zenitu doszła, kiedy na scenę wkroczył p. Grudziński, buchalter miejski i pod adresem zebranych zaczął wymyślać najordynarniejszymi słowami.

Effekt był taki, że Komisarz Pol. Państwowego zmuszony był wiec rozwiązać.

Po 10-minutowej przerwie i po częściowym opróżnieniu się sali, poseł Sowiński wygłosił t. zw. referat gospodarczy po którym udzielono głosu tow. Soczewicy, którego zebrani przywiteli długotrwałymi oklaskami.

Tow. Soczewica wykazał błędy polityki gospodarczej dzisiejszego „reżimu” i podczas swego przemówienia często był oklaskiwany przez zebranych.

Następnie pos. Długosz miał wygłosić referat polityczny, ale ograniczył się tylko do hymnu na cześć Piłsudskiego.

Zainterpelowany w sprawie „Brześcia” oświadczył, iż „lepiej było uwięzić kilku posłów z opozycji, niż wyprowadzić kulomioty na ulicę i strzelać do narodu (!!!), oraz że z czystym sumieniem głosował za Brześciem” (wierzymy). Na zakończenie dodał buńczucznie, że... większość społeczeństwa jest za B. B.!”

„Ejże, panie pośle, a jak to jest naprawdę?!” Zaznaczyć należy, że w dniu 13 marca b. r. w tej samej sali, odbył się wiec tow. posła Czapińskiego. Cóż za różnica! Z jakim spokojem i uwagą słuchano referatu tow. Czapińskiego. Z jakim uznaniem odnoszono się do P. P. S. i do mówcy socjalistycznego.

Legjoniści przemyscy przeciw B. B.

„Głos Przemyski” donosi:

Mamy do zanotowania jaskrawy szczegół świadczący o paradoksalnej sytuacji, jaka wyłoniła się na gruncie „sanacji” przemyskiej. Oto legjoniści, ostoją obozu rządzącego, najwierniejsza awangarda Piłsudskiego wystąpili przeciw B. B. Kto był na ostatnim walnym zgromadzeniu Związku Legjonistów w Przemysku; ten był świadkiem tej naprawdę historycznej tragikomedii.

Zgromadzenie miało przebieg bardzo burzliwy i od pierwszej do ostatniej chwili zawierało ostrą krytykę pod adresem miejscowych bebeaków. Zwalczano każde posunięcie matadorów „sanacyjnych”, a nawet — wyrażano im wprost nieufność.

Cały szereg mówców zilustrował fatalne położenie materialne byłych legjonistów, którzy znaleźli się obecnie przezwicie bez jakiegokolwiek środków do życia i nie otrzymują żadnej pomocy ani opieki ze strony miejscowej B. B.

Szczególnie atakowano Kasę Chorych w Przemysku i jej sekretarza Lumbego,

który, jak z przemówień wynikało, dostał się tam z protekcji płk. Biernackiego. Przeciw p. Lumbeemu podniesiono zarzut, że wstąpił do „sanacji” tylko dla tłustej posady w Kasie Chorych, którą dzięki apatji miejscowego zarządu B. B. zdołał pozyskać, mimo wysoki emerytura; że tenże p. L. jest „pseu dosanator” i t. p.

Jakkolwiek stanowiska legjonistów nie podzielamy ze względów zasadniczych, wychodząc z założenia, że nie przynależność partyjna i przekonania polityczne, ale kwalifikacje decydują o nadaniu posady — to jednak

Strajk kaflarzy w Stanisławowie w obronie przed wyzyskiem

Ostrzegamy wszystkich kolegów-kaflarzy przed przyjazdem do firm stanisławowskich. Akcja cennikowa rozpoczęła się, a firmy stanisławowskie zawiązały „Związek pracodawców kaflarzy”, który przedłożył firmom swój cennik i wszystkie firmy cennik ten solidarnie podtrzymują. Jest on dla robotników nie do przyjęcia.

Pracodawcy żądają obniżki o 30 do 42 procent od poprzedniego cennika i usunięcia niektórych punktów umowy. Dalej — nie chcą znać biura pośrednictwa pracy i organizacji zawodowej, a chcą przyjmowania ludzi „z wolnej ręki”. wypowiedzenie ma być 2-dniowe, a nie wedle ustawy i t. d.

Pracodawcy chcą gwarancji: ściągnię-

Na jeziora augustowskie Wycieczka Zarządu Głównego T. U. R.

Obok wycieczki TUR do Puszczy Białowieskiej, planowanej na Zielone Świąta, Zarząd Główny TUR, planuje w maju r. b. większą wycieczkę na słynne Jeziora Augustowskie. Wycieczka ta jest po raz pierwszy przez TUR organizowana. Prowadzi tow. poseł Dubois. Wyjazd w dniu 25 maja wieczór z Warszawy. Przyjazd do Grodna 26 (Boże Ciało). Śniadanie w lokalu robotniczym. Wycieczka statkiem po Niemnie do Gór Kredowych, ew. kąpiel w rzece. Wspólny obiad w lesie. Zwiedzenie kolonii letniej. Wieczór w Grodnie.

27 maja — wyjazd do Augustowa. Rozkwatowanie w budynku w lesie nad jeziorem. Wycieczka jachtem na jeziora Augustowskie. Powrót do Augustowa, zwiedzenie największych w Polce tartaków.

28 maja — wyjazd z Augustowa na Wigry. Zwiedzenie Wiger, zamku i t. d.

29 maja — powrót do Grodna, zwiedzenie miasta. Zebranie towarzyskie z gościnnymi tow. tow. grodzieńskimi. Tegóż dnia wieczór (niedziela) odjazd do Warszawy.

Dokładne koszty wycieczki zostaną niebawem ogłoszone. Pożądane wcześniejsze zgłaszanie się uczestników, gdyż tow. tow. grodzieńscy czynią już przygotowania. Przybliżony koszt około 40 zł. bez pożywienia.

Informacje w biurze Zarządu Głównego TUR, Warszawa, Czerwonego Krzyża 20, tel. 325-03.

Tramwaje przed dworcem Gdańskim

Zbliża się okres masowych wyjazdów na letniska podmiejskie. Największy ruch w tej mierze panuje przed dworcem Gdańskim. Tymczasem tramwaje Nr. 15 i 17 oraz 14 przybywają w godzinach największego ruchu w dni niedzielne z Żoliborza przepełnione do ostatniego miejsca.

Ponieważ wielu pasażerów z tego powodu zmuszonych jest udawać się do miasta pieszo, byłoby wskazane aby dyrekcja tramwajów albo przedłużyła do dworca Gdańskiego linie dochodzące obecnie do pl. Muranowskiego, albo też na kilka wieczorowych godzin w dni niedzielne i świąteczne powiększyła liczbę wagonów, obsługujących dworzec Gdański.

Zakaz wywozu śmieci w godzinach niedozwolonych

Wobec tego, że coraz częściej zachodzą wypadki wywozu śmieci w godzinach niedozwolonych t. j. przed godz. 12 w nocy, co specjalnie razi na ulicach śródmieścia, gdzie jeszcze w tym czasie panuje ożywiony ruch, w związku z powrotem z lokali rozrywkowych, p. komisarz rządowy wydał policji kategoryczne polecenie dopilnowania, aby fakty takie nie miały więcej miejsca, polecając pociągać do odpowiedzialności karnej zarówno wywozących śmieci, jak i dozorców domowych, którzy zezwalają na wywóz śmieci z domów w tym czasie, stając się współwinnymi omawianego wykroczenia.

O konflikcie na Dalekim Wschodzie

W środę, dn. 27 kwietnia b. r. o godz. 5 popoł. do kamienicy X. X. Mazowieckich (Rynek Starego Miasta 31) p. dr. Eugeniusz Banasiński wygłosi odczyt p. t.: „Siły i elementy w konflikcie mandzurskim”.

Wczorajsze wypadki

Z BRAKU OPIEKI.

4-letni Ryszard Krawczyk, pozostawiony chwilowo bez dozoru napił się amoniaku.

— 2-letni Krzysztof Winiarek, również wskutek braku opieki, napił się łągu. Ofiar-

rom braku opieki, pomocy udzielono w ambulatorjum Pogotowia, poczem Winiarka Pogotowie przewieziono do szpitala dziecięcego.

Znowu samobójstwo chorej

Nocy ubiegłej, około godz. 2 lokatorzy 6-piętrowej kamienicy, przy ul. Nowogrodzkiej 4 zaalarmowani byli odgłosem upadku lokatorki tegoż domu. 49-letnia An-

na Czyżewska, żona emeryta magistratu m. Warszawy, a jednocześnie urzędnika państwowego Banku Rolnego, już od pewnego czasu cierpiała na rozstrój nerwowy. W nocy, gdy mąż spał, Czyżewska wstała, ubrała się, wyszła z mieszkania na 3 piętrze w lewej oficynie i udała się na klatkę schodową w prawej oficynie gdzie otworzyła okno na 4 piętrze przez które wyskoczyła na podwórze. Po drodze strzaskała kinkiet nad wejściami do sieni.

C. wskutek pęknięcia czaszki, zmarła jeszcze przed przybyciem lekarza Pogotowia. Denatka pozostawiła kartkę treści następującej: „Odbieram sobie życie z powodu choroby”.

Na skutek zezwolenia prokuratora, zwłoki rodzina zabrała do mieszkania.

Tragedja bezrobotnego

W parku Łazienkowskim targnął się na życie 19-letni Wacław Niwiński, bez zajęcia i bezdomny. Lekarz Pogotowia stwierdził otrucie sublimatem i przewiezł desperata do szpitala Dz. Jezus.

Pożary

Przy ul. 11 listopada 15, na terenie koszar 36 p. p. wynikł pożar w budynku parterowym murowym, mieszczącym pralnie i łaźnię. W chwili przybycia pogotowia oddziału straży ogniowej palily się już belka i dach. Przyczyna pożaru — szczytelnia w przewodzie dywanowym. Po półtoragodzinnej akcji pożar ugaszono.

— przy ul. Dworskiej 46, na terenie zakładów garbarskich A. Horna zapalił się lakier w kotle. Pogotowie IV oddziału pożar w zarodku ugasiło.

— Na stokach fortu Traugutta z niewiadomej przyczyny zapaliła się trawa. Prawdopodobnie została podpalona. Pogotowie I oddziału straży pożar w zarodku ugasiło.

Rury pekają

W ciągu ubiegłej doby pękły rury wodociągowe t. zw. magistralne, lub po łączeniowe z domem w następujących punktach miasta: Marszałkowska 1, Po tocka 30. Ursynowska róg Puławskiej i Śliska 58. We wszystkich wypadkach na miejsce przybyły pogotowia inspekcji sieci wodociągów i kanalizacji, którego robotnicy musiel: przeprowadzić roboty ziemne, celem odnalezienia miejsca pęknięcia starej rury i założenia nowej.

Przez cały okres robót dopływ wody do domów był wstrzymany.

Kino „ADRIA PALACE”

Wierzbowa 7 Pocz. 5. 8. 10 Wspaniale arcydzieło z życia obecnej Rosji Sowieckiej p. t:

W Szronach CZEREWYCZAJKI

W rol. Kay Johnson (Bohaterka filmu główn.: „Madam Szatan”) i Neil Hamilton

„Purpurowa Gondola”

historia niesamowitych wiegów szlachetności i zbrodni. W rolach głównych Dorothy BOUCHIER Józef SCHILO-RAUT.

KINO DZWIĘK. KOMETA

Chłodna 47 Pocz. 5. Niedz. 3

Na scenie występy artystów.

DŹWIĘKOWY MIEJSKI KINOTEATR

Początek seansów: 6, 8, 10.

KSIAŻE BOUBOULE

MUZYKA TEMPO HUMOR DOWCIP

i wreszcie GEORGE MILTON we własnej osobie.

Ceny miejsc: 50 gr. 75 gr. 1. — i 1.20

COLOSSEUM pocz. 6, 8, 10

Ceny od 1 zł. NA EKRAŃE LUPE VELEZ

„Nenita Kwiat Hawanny” NA SCENIE: Pierwszy raz w Warszawie

ŚWIATOWEJ ŚLAWY ATRAKCJE

MAŁA SALA: „PARADA MIŁOŚCI”

W r. g. Mac Donald i Maurice Chevalier

Cena 1. i 1.50.

Wiadomości z Małopolski Wschodniej

(Kor. własna)

ZGON WYBITNEGO POLITYKA UKRAIŃSKIEGO.

Po ciężkiej chorobie w 91 roku życia, zmarł w sobotę we Lwowie Julian Romańczuk, długoletni poseł do parlamentu austriackiego i sejmiku galicyjskiego. Zmarły był wybitnym działaczem na niwie politycznej i kulturalnej, piastował godność prezesa klubu ukraińskiego w parlamencie wiedeńskim, był prezesem „Proświty” i wielu innych товариств ukraińskich.

STUDENT UKRAIŃSKI OFIARĄ ZAMACHU MORDERCZEGO.

W nocy 23 b. m. zamordowany został obok Złoczowa student VI kl. gimnazjum ukraińskiego Poznachowski. Sprawca czynu dał do Poznachowskiego 3 strzały w głowę kładąc go trupem na miejscu. Przyczyna morderstwa nieznana.

MASOWE ARESZTOWANIA DZIAŁACZY UKRAIŃSKICH W ZAGŁĘBIU NAFTOWYM.

Dnia 23 b. m. dokonano w Drohobycy

czu szeregu rewizji w mieszkaniach działaczy ukraińskich. W wyniku tych rewizji aresztowano profesora Instytutu Muzycznego im. Łysenki Stanisława Ogrodnika i nauczycielkę S. S. Bazyliankę Anastazję Hermikównę.

W Pustanowicach i Truskawcu dokonano również rewizji i aresztowań wśród Ukraińców. Aresztowanych przywieziono do Lwowa.

Straszne samobójstwo zredukowanej urzędniczki w Częstochowie

W sobotę, o godz. 8-ej rano miasto zostało zaalarmowane smutną sensacją. Oto w gmachu urzędu pocztowego przecięła sobie szyjnym nożem żyłę w lewej ręce 24-letnia Zanolbia Gorzellikówna. Miłoda dziewczyna do niedawna pracowała w oddziale telefonicznym urzędu pocztowego, w końcu została jednak zredukowana.

Jako zredukowana, za wiedzą naczelniczki urzędu, zastępowała w pracy koleżankę w biurze telefonicznym i spodziewała się wrócić na etat służbowy, tymczasem przepracowana i rozgorączkowana swym nienormalnym położeniem w biurze widząc, że mimo swoich wysiłków, nie odzyska utraconej posady, w przystępie rozpacz, chwyciła leżący na stolek szczyrzyk, wybiegła do ubikacji toaletowej i tam przecięła sobie żyły.

Jęki rannej zaalarmowały przechodzących urzędników. W stanie beznadziejnym przewieziono ją do szpitala.

Kino SWIATOWID

Marszałkowska 111. Pocz. 6, 8, 10.

Na godz. 8 i 10 miejsca numerowane

Marlena DIETRICH

Anna May Wong i Clive Brook

w superfilmie produkcji 1932, osnutym na tle aktualnych wydarzeń na froncie chińsko-jaapońskim

SZANGHAJ-EXPRESS

HOLLYWOOD pocz. 6, 8, 10

Główny arcyfilm

„ZEMSTA NIETOPERZA”

Dzieje intymnego flirtu arystokraty rosyjskiego i pokojówki. W rolach gł.:

IWAN PETROWICZ

ANNY ONDRA

Muz. Jan STRAUSS. Rez. Karol Lamac

Bilety ulgowe i passe-partout nieważne

WIELKA FILHARMONJI Początek 6, 8, 10

Iwan MOZUCHIN

genjalny tragik w filmie z życia ludzi bez przeszłości p. t.

SIERŻANT X

Bilety ulg. i bezpłat. nieważne

majestic

nowy świat 43. pocz. 6

100-procentowy dramat

meżczyzna, sportowiec

ulubieniec Kobiet i meżczyzn

HARRY PEEL

w swym najnowszym filmie i pierwszym dźwiękowym

WSZYSTKO dla DZIEWICZYNY

SZTAFETA ROBOTNICZA

Sport robotniczy w kraju i zagranicą

Na boiskach piłkarskich

MISTRZOSTWA KLASY A OKR. WARSZAWSKIEGO

W zawodach piłkarskich o mistrzostwo klasy A okręgu warszawskiego tabela rozgrywek przedstawia się następująco:

	gier	pkt.	st. br.
1) AZS.	4	6	9:6
2) Legja Ib	4	5	5:4
3) Polonia Ib	2	4	6:2
4) Gwiazda	3	4	4:2
5) Świt	4	4	5:7
6) Marymont	3	2	6:5
7) Skoda	2	2	1:2
8) Skra	2	1	3:4
9) Znicz	2	1	2:3
10) Warszawianka Ib	3	1	3:8
11) Makabi	1	0	0:1

DWA ZWYCIĘSTWA WARSZAWIANKI W WILNE

Ligowa drużyna Warszawianki rozegrała w Wilnie w sobotę i niedzielę dwa mecze piłkarskie z miejscowymi drużynami, odnosząc w obu zwycięstwa.

W sobotę pokonała Warszawianka 1 p. p. Legjonów w stosunku 5:3.

W niedzielę zwyciężyła Warszawianka Makabi 6:2.

NIESPODZIEWANA KLĘSKA POGONI LWOWSKIEJ

We Lwowie odbył się mecz towarzyski pomiędzy ligową Pogonią a Hasmo-ną; zakończony niespodziewaną klęską Pogoni 2:0 (1:0).

O MISTRZOSTWO KLASY A POZNANIA

W zawodach o mistrzostwo klasy A okręgu poznańskiego Olimpia zremisowała ze Spartą 1:1, Legja pokonała Wartę 1:0, wreszcie Liga rozgromiła RKS 7:0.

W meczu towarzyskim Warta pokonała własnych Old Boyów w stosunku 8:2 (6:0).

MECZE NA POMORZU.

W zawodach o mistrzostwo klasy A Pomorza, prowadząca w tabeli Polonia bydgoska pokonała miejscowy Sokół 2:1 (2:1).

W KRAKOWIE.

W Krakowie w meczu o mistrzostwo klasy A Wawel uzyskał wynik remisowy 1:1 ze Zwierzynieckim.

O MISTRZOSTWO LWOWSKIEJ KLASY A.

Zawody o mistrzostwo klasy A okręgu lwowskiego przyniosły następujące wyniki: Świt — Lech 1:0, Old Boye — Ukraina 3:3, Sokół II — Czarni 1:0.

W Strzysku Rewera pokonała Pogoń stryjską w stosunku 1:0.

W Rzeszowie Polonia uzyskała z Resovią wynik 2:2.

MISTRZOSTWA ŁÓDZKIEJ KLASY A.

Dalsze rozgrywki o mistrzostwo klasy A w Łodzi przyniosły wyniki: Turysta — Wima 4:4, Orkan — S. K. S. 2:2, Ł.T.S. G. — W.K.S. 5:1, Hakoah — Ł.K.S. 2:2.

O MISTRZOSTWO LIGI ŚLĄSKIEJ.

W niedzielę rozegrano na Śląsku pięć spotkań o mistrzostwo ligi śląskiej z następującymi wynikami:

w Król. Hucie AKS niespodziewanie pokonał Naprzód Lipiny 2:1 (2:0).

W Katowicach: IFC — Kolejowe p. w. 5:4, 06 Katowice — Orzeł Welnowiec 4:1, Słowian — BBSV Bielsko 2:1.

W Świętochłowicach drużyna Śląska odniosła sensacyjne zwycięstwo nad KS Chorzowem w stosunku 9:2.

Po trzech niedzielach rozgrywek w tabeli punktacyjnej ligi śląskiej prowadzi IFC i 06 Katowice po 6 pkt.

ców robotniczych, którzy się z tą akcją w zupełności solidaryzują. Związek Strzelców oddaje się do dyspozycji partii dla wspólnego złamania faszyzmu”.

DUŃSKI ROBOTNICZY ZWIĄZEK SPORTOWY

„Dansk Arbejder - Idrets - Forbund” w skrócie DAI — jest ogólnym duńskim robotn. Związkiem sportowym (jak polski Z. R. S. S.). Związek oczywiście posiada samodzielne sekcje, chociaż niektóre słabo rozwinięte dziedziny sportu podlegają bezpośrednio głównemu zarządowi. Do

DAI należą także „czerwoni sokoli” (DUI).

DAI liczy 11 tys. członków. Najliczniejszy jest związek piłkarski z 5400 czł.

Zarząd DAI składa się z 15 członków. Pomiędzy innymi znajdują się po jednym przedstawicielu: partii, związków zawodowych i młodzieży. Ze związkiem młodzieży, liczącym 14.000 członków istnieje stały kontakt. Sekretarzem zarządu DAI jest tow. E. Drosthede z „Czerwonych Sokółów” (odp. polskiego czerwonego harcerstwa), który jest równocześnie kierownikiem młodzieży robotniczej.

Mecze bokserskie w stolicy

W sobotę odbyły się w stolicy dwa mecze bokserskie, a mianowicie: Centralne Warsztaty Samochodowe (rezerwa) — Policjiny KS. oraz Gwiazda — Union z Łodzi.

W pierwszym meczu rezerwa CWS. uzyskała remis z PKS 6:6.

W meczu drugim Gwiazda warszawska zwyciężyła łódzki Union w stosunku 8:6. Szczegółowe wyniki przedstawiają się następująco: waga musza: Rotholz (Gw) bije na punkty Fitznera II. W koguciej — Bützner I (Union) uzyskał zwycięstwo nad Lewkowiczem. W piórkowej — Frank (U) remisował z Lewicem. W lekkiej: Mann (U) przegrał na punkty do Rosenberga. W lekkiej: Grzywacz (Gw) zwyciężył przez walkover Heine z powodu nadwagi. W spotkaniu towarzyskiem na punkty zwyciężył Grzywacz. W półśredniej: Baranowski (U) remisował z Jeleniem, a w średniej: Zaydel (U) pokonał Grosberga.

W dwóch walkach rozegranych poza konkursem Birenbaum (Mak) w wadze koguciej pokonał Kratkę z Gwiazdy, a w wadze lekkiej makkabista Cykier zremisował z Frybergiem.

SUKCES BOKSERÓW WARSZAWY NAD ŁÓDZKI UNIONEM.

W niedzielę łódzki Union rozegrał drugie z kolei w Warszawie spotkanie bokserskie, tym razem z zawodnikami Polonii, Skody i Jordanu.

SENSACJE ZA WODÓW BOKSERSKICH IKP

W Łodzi odbyły się zawody bokserskie IKP przy udziale 3 pięściarzy poznańskich. Zawody przyniosły szereg ciekawych wyników.

W wadze koguciej mistrz Polski Polus uległ nieznacznie na punkty Spodnikiewiczowi.

W wadze lekkiej Banasiak przegrał niezasłużenie z mistrzem Polski Sipińskim.

W wadze półśredniej Arski zremisował z Garnarkiem po nieciekawej walce.

Poszczególne wyniki przedstawiają się następująco:

w wadze muszej — Pasturczak (Pol.) pokonał na punkty Bütznera II (U).

w wadze koguciej — Kazimierski (Pol.) zwyciężył na punkty Bütznera I (U);

w wadze piórkowej — Anders (Jordan) pokonał na punkty Franka (U); w wadze lekkiej — Pernak (Pol.) uzyskał punkty w walce z Rozenbaumem (J) walka poza konkursem;

w wadze lekkiej — Bąkowski (Skoda) na punkty zwyciężył Manna (U);

w wadze półśredniej — Wysocki (J) uzyskał zwycięstwo na punkty nad Baranowskim (U);

w wadze średniej — Zaydel (U) uzyskał dla łódzian jedyne zwycięstwo walkoverem, wskutek choroby Antczaka (Skoda).

O mistrzostwo Warszawy w grach sportowych

W sobotę i niedzielę rozpoczęły się w stolicy rozgrywki w grach sportowych o mistrzostwo okręgu klasy A i B.

W klasie A uzyskano wyniki następujące:

W koszykówce pań kl. A: Polonia — Sława 21:0. Legja — Makabi 7:6. AZS. — Warszawianka 31:2.

W kl. B.: Skra — Polonia II 32:2. Gwiazda — ŻASS 30:0, walkover.

W szczyptorniaku kl. A: YMCA. — Legja 9:6.

W koszykówce panów kl. A: Polonia — Strzelec 41:14. Przyszłość — YMCA. 26:22 (sensacyjna porażka YMCA.). AZS. — Warszawianka 30:0, walkover. Legja — Gwiazda 43:8.

W koszykówce panów kl. B: Ognisko — ŻASS. 33:4. Legja II — AZS. II 29:27. YMCA II — Przyszłość II 28:4.

W siatkówce panów kl. A: AZS. — PWŁ. 29:21. Przyszłość niespodziewanie pokonała Polonię 29:27. AZS. — Legja

29:18. Polonia — PWŁ. 30:16. Przyszłość — YMCA. 30:0, walkover. Legja — YMCA. 30:0, walkover.

W siatkówce pań kl. A: przyszłość — Sława 30:15. AZS. — Przyszłość 30:9. Makabi — Sława 30:18. AZS. — Polonia 30:11. Makabi — Warszawianka 30:0, walkover. Polonia — Warszawianka 30:0, walkover.

W hazenie klasy A: AZS. — Sława 17:0. Polonia — Legja 3:1. Grażyna — Warszawianka 5:3.

W hazenie kl. B: Polonia II — Makabi 1:0. Strzelec — Świt 2:2. Skra — Warszawianka II 30:0, walkover.

BOKSERZY LEGJI REMISUJĄ Z ZEMCIEM YMCA.

Rozegrany w niedzielę w sali Ośrodka WF mecz bokserski pomiędzy zespołami Legji I YMCA przyniósł wynik remisowy 8:8.

SENSACJA DLA WARSZAWIANEK!
Największa hurtownia w Polsce
SUKIEN I BLUZEK M. Hopman
Warszawa, Nalewki 38,
front I piętro tel. 11-55-72
rozpoczęła detaliczną sprzedaż
Najnowsze modele zagraniczne.
CENY ŚCIŚLE HURTOWE!

Ogłoszenia drobne
ROBOTNICZY
Czytając swoje pismo codzienne „ROBOTNIKA”

JAN WAŚNIEWSKI

13)

Na podszybiu

Powieść górnicza

— Tak — dochodził go głos Kossobudzkiego — i tamę trzeba stawiać gdzieindziej, bo możemy wszystko zepsuć...

— Nie, nie! — krzyknął — tamę stawiać tam, gdzie kazałem, a potem zobaczymy.

Widocznie Kossobudzki się upierał, bo zawiadowca zaczął wrzeszczeć ze złością:

— Tam, gdzie kazałem!

— Ależ popuszczamy ciąg i zagazujemy niższe poziomy!

Siennicki schwytał się desperacko za głowę, aż mu się słuchawka telefonu obłóżyła o czerop.

— Co to jest? Jakże wieści? — dopytywali się Francuzi.

Siennicki opowiedział, co usłyszał od sztygara.

Sytuacja była nad wyraz ciężka. Gdyby przypuszczenie Kossobudzkiego było prawdziwe, fama, jaką nakazano stawiać, nietylko by nie pomagała, ale przeciwnie szkodziła, bo istotnie gazy tembardziej pchałyby się w niższe poziomy, ogarniając całą kopalnię.

W każdym razie jedno jest pewne: ludzie z niższych poziomów powinni wyjeżdżać — poddał Verrier.

— Tak, dać znać o tem na dół. Tylko spokojnie, nie szereżyć paniki! — rozkazał Chadeau.

Szyb „Wiktor II”, którym do tej pory nie przestawano ferdrować, już po kilkunastu minutach zaczął wydawać ludzi.

Chadeau zarządził przesłuchiwanie górników z trzeciego poziomu. Wszyscy prawie jednogłośnie twierdzili, że ogień wybuchł przy pochylni. Gdy dyrektor, który słabo mówił po polsku i wyręczał się w trudniejszych wypadkach Siennickim, podał to w wątpliwość, robotnicy upierali się przy swoim. Zawołano wreszcie Walotkę. Ten gotów był zaprzysiąć, że ogień u nich był. Chadeau jednak wciąż się wahał. Mógł kazać stawiać drugą tamę, lecz nie było aparatu. Kopalnia, zupełnie bezpieczna pod względem gazów, miała ich tylko dwanaście.

Gdy tak się wagał na tę i tamą stronę, wyjechał z dołu Stawiński, który o własnych siłach nie mógł już wyjść z klatki. Chadeau rzucił się, aby wypytać go o sytuację, ale wysoki, ponury górnik ledwie mówił. Nie zdołał wypowiedzieć nawet pięciu słów, gdy naraz zatoczył się i upadł na ziemię prawie siny. Podbiegł dokór ze specjalnym przyrządem i zastosował sztuczne oddychanie.

Chadeau kazał zmienić butle z tlenem w aparacie Stawińskiego, bo postanowił zejść na dół. Wtem ludzie, którzy wyjechali z niższych poziomów, zaczęli krzyczeć:

— Dym, dym na pochylni!

— Gdzie? — wołał Siennicki.

— Na niższych poziomach...

Zawiadowca rzucił na nich niemal błędne spojrzenie.

— Przędź te butle, sacré bleu! — kłął Chadeau. Nie zdążył jeszcze dobrze dopasać aparat, gdy od nadszybia zbliżył się przygarbiony, osłabły Kossobudzki. Zobaczywszy go, Chadeau zdjął szybko maskę z twarzy i rzucił:

— I co tam?

Czarna, wychudła ręka sztygara czyni beznadziejny gest.

— Tak, jak przewidziałem! Dym już w niższych poziomach! — sztygar rozgląda się wokół i siada ciężko na jakiejś kłodzie drzewa. Jest zgarbiony i tak osłabiony, że nie może mówić.

Chadeau podbiegł do windy. Zjechał na dół kierować akcją osobiście. Gorąco w podziemiach panowało straszliwe. Ludzie z pogotowia tak się już wyczerpali, że trzeba było ich zmieniać. To odwlekało pokonanie żywiołu. Ponadto właściwy ratunek kopalni został podjęty zbyt późno, więc mimo energii dyrektora do końca dnia wydano z dołu trupy ośmiu górników, a pożar zdurono ostatecznie dopiero nazajutrz.

IV. RZECZ TANIA.

Wyczerpany zupełnie Kossobudzki wciąż siedział na swoim miejscu zgarbiony, patrząc beznadziejnie na czarne, zdepane błoto. Oślizgły śnieg padał wielkimi mokremi płatami i osiadał białym obramowaniem wzdłuż czarnych kolein wozów i zakładow od nóg ludzi i końskich.

Sztygar był zupełnie mokry od potu, a zimno już przenikało i kasało go po ciele. Czując przejmujący chłód stygnącej szybko bielizny. Dźwignął się z miejsca, ale nagle zakreśliło mu się w głowie, oparł się więc ręką o kłodę i spał na nią powtórnie. Mocującego się tak z własnym wyczerpaniem, dostrzegł go z nadszybia Verrier. Zbiegł szybko po żelaznych schodkach i znalazł się przy sztygarze.

— Ah, pan Kossobudzki zmęczony, bardzo zmęczony... Proszę do mój powóz, pan Kossobudzki, bardzo proszę!

(D. c. n.)

NASZA RURBYKA

Poszukiwanie pracy

PANIENKA młoda, inteligentna, chętnie zjanie się dziećmi. Oferty dla „Pracowitej” do „Robotnika”.

UCZNIOWIE SZÓSTEJ KLASY poszukują lekcji. Tania. Postępy zapewnione. Dzwonić tel. 301-18 od 3—5.

STUDENTKA POLONISTKA, długoletnia pedagogiczna, udzieli lekcji w zakresie 8 klas. Przygotowanie z polskiego do matury. Ceny przystępne. Dzwonić 761-57 między 3—5.

NAUCZYCIEL rutynowany, student WWP, poszukuje jakiegokolwiek pracy. Wiadomość: Plac Zamkowy 3-5 m 14. SZOFER - INWALIDA W. P. obejmuje posadę szofera na wozie osobowym, komunikacyjnym lub ciężarowym. Ma 4-letnią pracę na taksówkach w Warszawie. Oferty pod Szofer-Inwalida do „Robotnika”.

KANDYDAT INŻYNIER leodyjski, nancejczyk, udzieli lekcji z wszystkiego. Specjalność: niemiecki i francuski. Oferty: „Robotnik”, Warka, „B. B.”.

TECHNIK budowlano - melioracyjny poszukuje jakiegokolwiek pracy. Oferty składają do Redakcji pod „Technik”.

SŁUCHACZ KURSÓW MATURALNYCH poszukuje jakiegokolwiek zajęcia. Nowowiejska 19 m. 67.